**Onsdag den 20. oktober 2021**

I

*(Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser)*

BESLUTNINGER OG RESOLUTIONER

# EUROPA-PARLAMENTET

P9_TA(2021)0425

## Jord til bord-strategi

**Europa-Parlamentets beslutning af 20. oktober 2021 om en jord til bord-strategi for et fair, sundt og miljøvenligt fødevaresystem (2020/2260(INI))**

(2022/C 184/01)

*Europa-Parlamentet,*

— der henviser til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), særlig artikel 11, 13, 39, artikel 168, stk. 1, artikel 169, stk. 1, artikel 191, artikel 192, stk. 2, og artikel 349,

— der henviser til den internationale traktat om plantegenetiske ressourcer på fødevare- og landbrugsområdet fra 2004,

— der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1381 af 20. juni 2019 om åbenhed og bæredygtighed i EU's risikovurdering i fødevarekæden [1],

— der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/6 af 11. december 2018 om veterinærlægemidler [2],

— der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 af 21. oktober 2009 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler [3], Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/128/EF af 21. oktober 2009 om en ramme for Fællesskabets indsats for en bæredygtig anvendelse af pesticider [4] og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 1185/2009 af 25. november 2009 om statistik over pesticider [5],

— der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/18/EF af 12. marts 2001 om udsætning i miljøet af genetisk modificerede organismer [6],

— der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger [7], Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/118/EF af 12. december 2006 om beskyttelse af grundvandet mod forurening [8] og forringelse og til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 91/676/EØF af 12. december 1991 om beskyttelse af vand mod forurening forårsaget af nitrater, der stammer fra landbruget [9],

---

[1] EUT L 231 af 6.9.2019, s. 1.
[2] EUT L 4 af 7.1.2019, s. 43.
[3] EUT L 309 af 24.11.2009, s. 1.
[4] EUT L 309 af 24.11.2009, s. 71.
[5] EUT L 324 af 10.12.2009, s. 1.
[6] EUT L 106 af 17.4.2001, s. 1.
[7] EFT L 327 af 22.12.2000, s. 1.
[8] EUT L 372 af 27.12.2006, s. 1.
[9] EFT L 375 af 31.12.1991, s. 19.

— der henviser til Rådets direktiv 98/58/EF af 20. juli 1998 om beskyttelse af dyr, der holdes til landbrugsformål ([10]), Rådets direktiv 1999/74/EF af 19. juli 1999 om mindstekrav til beskyttelse af æglæggende høner ([11]), Rådets direktiv 2007/43/EF af 28. juni 2007 om minimumsforskrifter for beskyttelse af slagtekyllinger ([12]), Rådets direktiv 2008/120/EF af 18. december 2008 om fastsættelse af mindstekrav med hensyn til beskyttelse af svin ([13]), der henviser til Rådets direktiv 2008/119/EF af 18. december 2008 om fastsættelse af mindstekrav med hensyn til beskyttelse af kalve ([14]), Rådets forordning (EF) nr. 1/2005 af 22. december 2004 om beskyttelse af dyr under transport og dermed forbundne aktiviteter ([15]), Rådets forordning (EF) nr. 1099/2009 af 24. september 2009 om beskyttelse af dyr på aflivningstidspunktet ([16]), Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/429 af 9. marts 2016 om overførbare dyresygdomme og om ændring og ophævelse af visse retsakter på området for dyresundhed (»forordningen om dyresundhed«) ([17]) og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/63/EU af 22. september 2010 om beskyttelse af dyr, der anvendes til videnskabelige formål ([18]),

— der henviser til Kommissionens meddelelse af 20. maj 2020 om en jord til bord-strategi for et fair, sundt og miljøvenligt fødevaresystem (COM(2020)0381),

— der henviser til sin beslutning af 19. juni 2020 om europæisk beskyttelse af grænsearbejdere og sæsonarbejdere i forbindelse med covid-19-krisen ([19]),

— der henviser til sin beslutning af 18. december 2019 om EU's bestøverinitiativ ([20]) og sin beslutning af 23. oktober 2019 om udkast til Kommissionens forordning om ændring af forordning (EU) nr. 546/2011 for så vidt angår vurderingen af plantebeskyttelsesmidlers virkning på honningbier ([21]),

— der henviser til sin beslutning af 28. november 2019 om klima- og miljøkrisen ([22]),

— der henviser til sin beslutning af 13. marts 2019 om et Europa, der beskytter, ren luft til alle ([23]),

— der henviser til sin beslutning af 13. september 2018 om en europæisk One Health-handlingsplan mod antimikrobiel resistens (AMR) ([24]),

— der henviser til sin beslutning af 17. april 2018 om gennemførelsen af det syvende miljøhandlingsprogram ([25]),

— der henviser til sin beslutning af 16. maj 2017 om initiativ vedrørende ressourceeffektivitet: mindre madspild, større fødevaresikkerhed ([26]),

— der henviser til sin beslutning af 4. april 2017 om kvinder og deres rolle i landdistrikterne ([27]) og sin beslutning af 16. januar 2018 om kvinder, ligestilling og klimaretfærdighed ([28]),

— der henviser til sin beslutning af 7. juni 2016 om teknologiske løsninger for et bæredygtigt landbrug i EU ([29]),

---

([10]) EFT L 221 af 8.8.1998, s. 23.
([11]) EFT L 203 af 3.8.1999, s. 53.
([12]) EUT L 182 af 12.7.2007, s. 19.
([13]) EUT L 47 af 18.2.2009, s. 5.
([14]) EUT L 10 af 15.1.2009, s. 7.
([15]) EUT L 3 af 5.1.2005, s. 1.
([16]) EUT L 303 af 18.11.2009, s. 1.
([17]) EUT L 84 af 31.3.2016, s. 1.
([18]) EUT L 276 af 20.10.2010, s. 33.
([19]) EUT C 362 af 8.9.2021, s. 82.
([20]) EUT C 255 af 29.6.2021, s. 29.
([21]) EUT C 202 af 28.5.2021, s. 49.
([22]) EUT C 232 af 16.6.2021, s. 28.
([23]) EUT C 23 af 21.1.2021, s. 23.
([24]) EUT C 433 af 23.12.2019, s. 153.
([25]) EUT C 390 af 18.11.2019, s. 10.
([26]) EUT C 307 af 30.8.2018, s. 25.
([27]) EUT C 298 af 23.8.2018, s. 14.
([28]) EUT C 458 af 19.12.2018, s. 34.
([29]) EUT C 86 af 6.3.2018, s. 51.

**Onsdag den 20. oktober 2021**

— der henviser til sin lovgivningsmæssige beslutning af 8. september 2015 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om kloning af kvæg, svin, får, geder og dyr af hestefamilien, der holdes og reproduceres til landbrugsformål ([30]),

— der henviser til sin beslutning af 11. februar 2015 om mærkning af oprindelsesland for kød i forarbejdede fødevarer ([31]) og sin beslutning af 12. maj 2016 om obligatorisk angivelse af oprindelsesland eller herkomststed for visse fødevarer ([32]),

— der henviser til Revisionsrettens særberetning 15/2020 af 9. juli 2020 med titlen »Beskyttelse af vilde bestøvere i EU: Kommissionens initiativer har ikke båret frugt«, særberetning 13/2020 af 5. juni 2020 med titlen »Biodiversitet på landbrugsarealer: Den fælles landbrugspolitiks bidrag har ikke standset nedgangen«, særberetning 05/2020 af 5. februar 2020 med titlen »Bæredygtig anvendelse af plantebeskyttelsesmidler: Der er kun sket begrænsede fremskridt med hensyn til at måle og mindske risici«, særberetning 02/2019 af 15. januar 2019 med titlen »Kemiske farer i vores fødevarer: EU's fødevaresikkerhedspolitik beskytter os, men står over for udfordringer«, særberetning 31/2018 af 14. november 2018 med titlen »Dyrevelfærd i EU: Bedre balance mellem ambitiøse mål og praktisk gennemførelse«, særberetning 34/2016 af 17. januar 2017 med titlen »Bekæmpelse af madspild: en mulighed for EU for at forbedre fødevareforsyningskædens ressourceeffektivitet« og særberetning 21/2019 af 19. november 2019 om bekæmpelse af antimikrobiel resistens,

— der henviser til Det Europæiske Miljøagenturs rapport af 11. maj 2020 med titlen »"The European environment — state and outlook 2020: knowledge for transition to a sustainable Europe«,

— der henviser til den europæiske søjle for sociale rettigheder,

— der henviser til Regionsudvalgets udtalelse om fra jord til bord-strategien fra december 2020 med titlen »From farm to fork — the local and regional dimension« (NAT-VII/005),

— der henviser til forretningsordenens artikel 54,

— der henviser til udtalelserne fra Udviklingsudvalget, Udvalget om International Handel, Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse og Fiskeriudvalget,

— der henviser til betænkningen fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevaresikkerhed og Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter (A9-0271/2021),

A. der henviser til, at Kommissionens meddelelse om en »jord til bord«-strategi redegør for en holistisk tilgang til det europæiske fødevaresystem med landbruget som leverandør af fødevarer som et centralt element og anerkender den indbyrdes forbindelse mellem alle aktører i hele forsyningskæden og deres fælles ansvar for at nå strategiens mål såvel som landbrugernes centrale rolle med hensyn til at levere offentlige goder, herunder i kampen mod klimaændringer; der henviser til, at strategien imidlertid skal gå videre med hensyn til at tage forbrugernes rolle, rettigheder og ansvar og landbrugernes økonomiske levedygtighed på lang sigt i betragtning; der henviser til, at strategien har store konsekvenser for nonfood-landbrugsproduktionen, og at der fuldt ud skal tages hensyn hertil;

B. der henviser til, at Det Fælles Forskningscenters rapport med titlen »Modelling environmental and climate ambition in the agricultural sector with the CAPRI model: Exploring the potential effects of selected Farm to Fork and Biodiversity strategies targets in the framework of the 2030 Climate targets and the post 2020 Common Agricultural Policy« (»Modellering af miljø- og klimaambitioner i landbrugssektoren med CAPRI-modellen: Undersøgelse af de potentielle virkninger af udvalgte mål for strategierne »fra jord til bord« og biodiversitet inden for rammerne af 2030-klimamålene og den fælles landbrugspolitik efter 2020«) sammen med andre nylige undersøgelser konkluderer, at gennemførelsen af strategiens mål i væsentlig grad vil påvirke landbrugsproduktionen i EU; der henviser til, at disse undersøgelser understreger behovet for videnskabeligt velfunderede, forudgående konsekvensanalyser, der omfatter bæredygtighed ud fra et økonomisk, socialt og miljømæssigt perspektiv, og behovet for at tage hensyn til kumulative virkninger, mulige kompromiser, tilgængeligheden af de midler, der er nødvendige for at nå målene, samt til forskellige landbrugsmodeller på tværs af medlemsstaterne som led i ethvert lovgivningsforslag i henhold til jord til bord-strategien;

C. der henviser til, at Europas fødevaresystem bør levere sikkerhed for fødevarer og ernæring af høj kvalitet på en sådan måde, at det bidrager til social velfærd og til folkesundheden, opretholder og genopretter økosystemers sundhed, respekterer klodens grænser og sikrer dyrs sundhed og velfærd; der henviser til, at hele fødevaresystemet på nuværende tidspunkt er ansvarligt for en række påvirkninger af menneskers og dyrs sundhed og af miljøet, klimaet og

([30]) EUT C 316 af 22.9.2017, s. 278.
([31]) EUT C 310 af 25.8.2016, s. 15.
([32]) EUT C 76 af 28.2.2018, s. 49.

biodiversiteten, herunder skovrydning og økosystemforringelse uden for EU; der henviser til, at måden, hvorpå vi producerer og forbruger fødevarer, drikkevarer og andre landbrugsprodukter, er nødt til at blive tilpasset for at sikre kohærens med verdensmålene for bæredygtig udvikling (SDG), Parisaftalen, biodiversitetskonventionen, den internationale traktat om plantegenetiske ressourcer for fødevarer og jordbrug samt EU's politikker og forpligtelser og for overordnet set at opnå en sammenhængende balance mellem de tre søjler for bæredygtighed, herunder miljøet, klimaet, biodiversiteten, folkesundheden, økonomien og fødevarers prisoverkommelighed, dyrevelfærden og den økonomiske bæredygtighed for landbrugere, fiskere og aktører længere nede i fødevarekæden og i landdistrikter og kystområder, såvel som sociale aspekter såsom arbejds- og beskæftigelsesvilkår og sundheds- og sikkerhedsstandarder; der henviser til, at andre vigtige faktorer, såsom forskning og innovation, handelspolitik og affaldspolitik, skal tages i betragtning;

D. der henviser til, at det er nødvendigt at sikre konsekvens og sammenhæng mellem de foranstaltninger, der er påtænkt i jord til bord-strategien, og den fælles landbrugs- og fiskeripolitik, EU's handelspolitik, EU's biodiversitetsstrategi for 2030, EU's skovstrategi, handlingsplanen for den cirkulære økonomi, handlingsplanen for bioøkonomi, EU's klimaforordning samt andre relaterede EU-politikker og -strategier; der henviser til, at det bør understreges, at alle importerede fødevarer bør overholde de samme standarder for bæredygtighed og landbrugsfødevaresikkerhed, som er gældende i EU;

E. der henviser til, at Den Mellemstatslige Videnspolitikplatform vedrørende Biodiversitet og Økosystemydelser (IPBES) anslår, at 90 % af landarealerne skønnes at ville være væsentligt forandret i 2050, og at 75 % af landarealerne allerede er blevet væsentligt forandret; der henviser til, at 85 % af vådområderne allerede er gået tabt ([33]); der henviser til, at biodiversitet er vigtig for fødevaresikkerheden, menneskers velfærd og udviklingen i hele verden; der henviser til, at biodiversitetstab bringer den europæiske og den globale landbrugsproduktion, fødevaresystemerne og ernæringen i fare; der henviser til, at det skønnes, at de globale sociale og økonomiske omkostninger i forbindelse med jordbundsforringelse beløber sig til 5,5-10,5 billioner EUR om året ([34]);

F. der henviser til, at ca. 80 % af verdens samlede skovrydning skyldes udvidelsen af landbrugsarealer ([35]); der henviser til, at Unionens efterspørgsel efter produkter som palmeolie, kød, soja, kakao, majs, træ og gummi, herunder i form af forarbejdede produkter eller tjenesteydelser, er en stor drivkraft bag skovrydning, skov- og jordbundsforringelse, ødelæggelse af økosystemer og tilknyttede krænkelser af menneskerettighederne i ikke-EU-lande og udgør omkring 10 % af den globale andel af den skovrydning, der er indbefattet i det samlede endelige forbrug ([36]); der henviser til, at ikkebæredygtigt fiskeri har alvorlige negative konsekvenser for biodiversiteten;

G. der henviser til, at delvis naturlige levesteder, der er afhængige af landbruget, såsom græsland er særligt truede, og at deres bevaringsstatus er betydeligt ringere, end hvad der er tilfældet for andre naturtyper, som ikke er afhængige af landbruget; der henviser til, at 45 % af de levesteder, der er afhængige af landbruget, vurderes at være dårlige, sammenlignet med 31 % af andre levesteder;

H. der henviser til, at uforsigtig brug af pesticider er en væsentlig kilde til jord-, vand- og luftforurening og påvirker menneskers, dyrs og planters sundhed; der henviser til, at det derfor er nødvendigt at optrappe bestræbelserne på i væsentlig grad at mindske afhængigheden af, risikoen ved og brugen af skadelige pesticider og brugen af gødningsstoffer og antibiotika; der henviser til, at bæredygtige landbrugsmetoder, såsom en forsvarlig gennemførelse af integreret bekæmpelse af skadegørere, skovlandbrug, agroøkologi og økologisk landbrug og præcisionslandbrugsteknikker, kan bidrage til at tilvejebringe løsninger med henblik på at reducere anvendelsen af pesticider på EU-plan og

([33]) IPBES, 2019 Global Assessment Report on Biodiversity and Ecosystem Services (Global vurdering af biodiversitet og økosystemtjenester).

([34]) https://www.oecd.org/environment/resources/biodiversity/Executive-Summary-and-Synthesis-Biodiversity-Finance-and-the-Economic-and-Business-Case-for-Action.pdf

([35]) FAO, State of the World's Forests 2016. Forests and agriculture: land-use challenges and opportunities, Rom, 2016. https://www.fao.org/3/i5588e/i5588e.pdf

([36]) Europa-Kommissionen, The impact of EU consumption on deforestation: Comprehensive analysis of the impact of EU consumption on deforestation. Final Report, undersøgelse finansieret af Europa-Kommissionen og gennemført af VITO, the International Institute for Applied Systems Analysis, HIVA — Onderzoeksinstituut voor Arbeid en Samenleving og International Union for the Conservation of Nature, Nederlandene, 2013.

på globalt plan og bør fremmes; der henviser til, at videnskabelig forskning ([37]) tyder på, at brugen af pesticider kan reduceres markant, uden at det påvirker rentabiliteten og produktiviteten negativt, navnlig når det ledsages af en øget tilgængelighed af bæredygtige alternativer;

I. der henviser til, at EU's medlemslande i 2018 godkendte eksport af mere end 81 000 ton pesticider, som indeholdt stoffer, der er forbudt i Europa ([38]); der henviser til, at disse farlige pesticider kan udgøre endnu større risici i bestemmelseslandene, fordi betingelserne for anvendelse (f.eks. værnemidler og flysprøjtning) ikke altid er så strenge som i EU; der henviser til, at disse forbudte pesticider kan vende tilbage til EU-markedet som rester i importerede fødevarer; der henviser til, at overvågningsprogrammer har vist, at restkoncentrationer af flere pesticider, som det er forbudt at anvende i EU, blev påvist i fødevarer, der sælges på EU-markedet — i 4,5 % af tilfældene endda på niveauer over den maksimalgrænseværdi for restkoncentrationer (MRL), der er fastsat for disse stoffer for at garantere forbrugernes sikkerhed ([39]);

J. der henviser til, at forekomsten af overvægt og fedme stiger hastigt i EU ([40]), og at hver anden voksne er moderat eller svært overvægtig ([41]); der henviser til, at årsagerne til overvægt og fedme er mangesidede, men dårlig kost og ernæring er nogle af de vigtigste faktorer, som fører til en høj forekomst af overvægt og fedme;

K. der henviser til, at det skønnes, at over 950 000 dødsfald (dvs. hvert femte) og over 16 mio. mistede raske leveår i EU i 2017, primært som følge af hjerte-kar-sygdomme og forskellige kræftformer, kunne tilskrives usunde kostvaner ([42]); der henviser til, at eksponering for hormonforstyrrende kemikalier via fødevarer og fødevareemballage også er en øget trussel mod folkesundheden ([43]);

L. der henviser til, at omkring halvdelen af de zoonotiske sygdomme, der er opstået hos mennesker siden 1940, skyldes ændringer i arealanvendelsen ([44]); der henviser til, at dyresundhed er et vigtigt element i alle bæredygtige fødevaresystemer, og at indvirkninger på dyresundheden har direkte konsekvenser for fødevaresystemets bæredygtighed;

M. der henviser til, at det anslås, at der genereres 88 mio. ton fødevareaffald om året i EU, og at omkostningerne i tilknytning hertil anslås til 143 mia. EUR ([45]); der henviser til, at fødevareaffald har enorme miljømæssige konsekvenser og tegner sig for omkring 6 % af EU's samlede drivhusgasemissioner ([46]); der henviser til, at især husholdninger (53 %) og forarbejdning (19 %) bidrager til fødevarespild i EU ([47]); der henviser til, at 10 % af fødevarespildet i EU er forbundet med datomærkning og forbrugeres misforståelse af, hvordan datomærkningssystemet skal læses og forstås ([48]);

N. der henviser til, at mængden af antibiotikasalg til europæiske husdyrbrug faldt med 18,5 % mellem 2011 og 2016 ([49]), hvilket resulterede i en reduktion af antibiotikabyrden i landbruget med 35 % i perioden 2011-2018, mens forbruget af antimikrobielle stoffer i dyr bestemt til fødevareproduktion i et flertal af medlemsstaterne er lavere eller meget lavere

---

([37]) Lechenet, M., Dessaint, F., Py, G. et al. Reducing pesticide use while preserving crop productivity and profitability on arable farms, Nature Plants 3, 17008, 2017.
([38]) https://www.publiceye.ch/en/topics/pesticides/banned-in-europe
([39]) Den Europæiske Fødevaresikkerhedsautoritet, The 2019 European Union report on pesticide residues in food, EFSA Journal, 2019. https://doi.org/10.2903/j.efsa.2021.6491.
([40]) Eurostat, Overweight and obesity — BMI statistics.
([41]) Eurostat, The European Health Interview Survey, Wave 2, 2013.
([42]) https://knowledge4policy.ec.europa.eu/health-promotion-knowledge-gateway/eu-burden-non-communicable-diseases-key-risk-factors_en
([43]) Muncke, J. et al., Impacts of food contact chemicals on human health: a consensus statement, Environmental Health, 19.
([44]) Keesing, F. et al., Impact of biodiversity on the emerging and transfer of infectious disease, Nature 468, s. 647, 2010.
([45]) EU-Fusions, Estimates of European food waste levels, final report, 2016.
([46]) FAO, Food wastage footprint & climate change.
([47]) EU-Fusions, Estimates of European food waste levels, final report, 2016.
([48]) ICF, Market study on date marking and other information provided on food labels and food waste prevention, final report for the European Commission, 2018.
([49]) EMA: Sales of veterinary antimicrobial agents in 30 European countries. Trends from 2010 to 2016. Eighth ESVAC report (https://www.ema.europa.eu/en).

end hos mennesker ([50]); der henviser til, at der imidlertid er store forskelle mellem medlemsstaterne, og at forbruget af visse antimikrobielle stoffer stadig er for højt ([51]); der henviser til, at antimikrobiel resistens er en stor trussel mod menneskers sundhed; der henviser til, at en reduktion og minimering af anvendelsen af antibiotika i husdyrbrug vil bidrage til at bremse fremkomsten og spredningen heraf;

O. der henviser til, at Det Mellemstatslige Panel om Klimaændringer (IPCC) allerede i 2018 udgav sin særrapport om virkningerne af global opvarmning på 1,5 °C, hvoraf det fremgik, at en begrænsning af den globale opvarmning til 1,5 °C ville kræve hurtige, vidtrækkende og hidtil usete forandringer inden for alle dele af samfundet; der henviser til, at klimaændringer og tab af biodiversitet i stigende grad udgør en trussel mod fødevaresikkerhed og indkomstmuligheder grundet gentagne tørker, oversvømmelser, skovbrande og nye skadegørere; der henviser til, at fødevaresystemerne er ansvarlige for 29 % af de globale drivhusgasemissioner og har en voldsom indvirkning på klimaet, biodiversiteten, vand, luft, jord og kulstofdræn; der henviser til, at EU's landbrugssektor genererer ca. 10 % af EU's samlede drivhusgasemissioner med betydelige forskelle mellem medlemsstaterne, idet landbruget tegner sig for mellem 3 % og 33 % af de nationale drivhusgasemissioner ([52]);

P. der henviser til, at drivhusgasemissionerne fra europæisk landbrug er blevet reduceret med ca. 20 % siden 1990; der henviser til, at reduktionen af drivhusgasemissioner i landbruget er aftaget betydeligt siden 2012, og at de sågar er steget i nogle år ([53]); der henviser til, at landbruget aktivt kan bidrage til kulstofbinding ved at øge de naturlige kulstofdræn gennem udbredelse af natur- og økosystembaserede løsninger såsom omfattende sædskifte, samdyrkning, permakultur, skovlandbrug, skovdyrkning, agroøkologi og genopretning af økosystemer, og navnlig genopretning og vedligeholdelse af tørvemoseområder med henblik på at øge naturlige kulstofdræn og kulstofbinding;

Q. der henviser til, at landbruget er den tredjestørste kilde til de primære PM10-emissioner i EU, som understreget af Det Europæiske Miljøagentur; der henviser til, at ammoniakemissioner ($NH_3$-emissioner) fra landbruget bidrager til tilfælde af høje PM-koncentrationer flere steder i EU hvert forår og til negative sundhedsmæssige konsekvenser på både kort og lang sigt;

R. der henviser til, at EU forbruger syv gange mere kvælstof og tre gange mere fosfor, end hvad der kan betragtes som bæredygtigt og rimeligt inden for klodens grænser ([54]);

S. der henviser til, at der er behov for flere livscyklusoplysninger sideløbende med bedre sporing og overvågning af oplysninger om forsyningskæder for at kunne kvantificere fremskridtene mod at mindske det europæiske fødevaresystems miljøpåvirkning;

T. der henviser til, at den europæiske model med en multifunktionel landbrugsfødevaresektor, som består af forskellige landbrugsmodeller og drives af familiebedrifter, er en central komponent i EU's økonomi og samfund og skal sikre en konkurrencedygtig, kvalitetspræget og diversificeret fødevareproduktion, fødevaresikkerhed, lokale forsyningskæder, gode landbrugspraksisser, beskyttelse af jord- og vandressourcer, høje miljø- og dyrevelfærdsstandarder og dynamiske landområder i hele EU; der henviser til, at en landbrugspolitik, der støttes på den rigtige måde, vil fremme overgangen til mere lokale forsyningskæder og mere bæredygtige landbrugspraksisser og opnå højere miljø- og dyrevelfærdsstandarder;

U. der henviser til, at det er vigtigt at fremhæve den centrale rolle, som mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder spiller i EU's landbrugsfødevaresektor i alle forsyningskædens led, fra forarbejdning til detailhandel, for at nå strategiens mål;

---

([50]) ECDC/EFSA/EMA second joint report on the integrated analysis of the consumption of antimicrobial agents and occurrence of antimicrobial resistance in bacteria from humans and food-producing animals, 2017.

([51]) ECA, Addressing antimicrobial resistance: progress in the animal sector, but this health threat remains a challenge for the EU, 2019.

([52]) Det Europæiske Miljøagentur, Data viewer on greenhouse gas emissions and removals, sent by countries to UNFCCC and the EU Greenhouse Gas Monitoring Mechanism, se endvidere IEEP 2019, Net-Zero Agriculture in 2050: How to get there (https://ieep.eu/publications/net-zero-agriculture-in-2050-how-to-get-there).

([53]) EEA greenhouse gas — data viewer — Det Europæiske Miljøagentur (europa.eu).

([54]) Det Europæiske Miljøagenturs rapport nr. 1/2020.

**Onsdag den 20. oktober 2021**

V. der henviser til, at landbrugssektoren fortsat skal producere sikre, næringsrige fødevarer og samtidig bevare og forvalte jorden mere bæredygtigt, hvilket alt sammen modvirker affolkningen af landdistrikterne; der henviser til, at europæiske landbrugere lever op til de højeste standarder i verden og leverer fødevarer af høj kvalitet, ikke bare til de europæiske borgere, men også på verdensplan; der henviser til, at landbrugssektoren er af enorm strategisk betydning, men at flere millioner bedrifter ikke desto mindre er blevet nedlagt i løbet af blot ti år, hvilket svarer til mere end en tredjedel af alle bedrifter i Europa, og langt størstedelen var små familievirksomheder;

W. der henviser til, at det europæiske landbrugs omstilling til mere bæredygtige praksisser og cirkularitet vil kræve betydelige investeringer, idet tilstrækkelig adgang til finansiering er en forudsætning; der henviser til, at EIB har givet tilsagn om at øge den andel af sin finansiering, der går til investeringer i klimaindsatsen og miljømæssig bæredygtighed, så den når op på 50 % af EIB's operationer i 2025 og fremefter; der henviser til, at dette kan udnyttes til at udbrede teknologier, som bidrager til bæredygtige praksisser, og til at styrke forbindelsen mellem landbruget og den cirkulære økonomi;

X. der henviser til at sund jord forbedrer planetens kapacitet til fødevareproduktion, vandfiltrering og $CO_2$-absorption, hvorved den ikke blot bidrager til at stabilisere klimaet, men også til at sikre fødevaresikkerhed, genoprette biodiversitet, beskytte vores landbrugsarealer og opbygge et sundere fødevaresystem; der henviser til, at regenerativt landbrug som en tilgang til fødevareproduktion og arealforvaltning kan modvirke disse udfordringer og bidrage til omstillingen til et landbrugssystem, som er meget modstandsdygtigt på grundlag af en passende forvaltning af landområder og jord;

Y. der henviser til, at det er vigtigt, at forbrugerne er fuldt informerede, sættes i stand til og gives kompetence til at træffe informerede fødevarevalg; der henviser til, at dette kræver et sundt og hensigtsmæssigt fødevaremiljø, som sikrer gennemsigtighed og sikrer, at det sunde og bæredygtige valg også er et nemt og prisoverkommeligt valg for alle, og fremmer og tilskynder til forbrugsmønstre, der understøtter menneskers sundhed og samtidig beskytter en bæredygtig anvendelse af naturressourcer og menneskelige ressourcer samt et høj niveau af dyrevelfærd; der henviser til, at oplysnings-, uddannelses- og bevidstgørelseskampagner alene ikke er tilstrækkelige til at opnå den nødvendige ændring i retning af mere bæredygtige og sunde forbrugervalg, da disse kan påvirkes af aspekter som normer og konventioner, pris, bekvemmelighed, vaner og de måder, hvorpå udvalget af fødevarer præsenteres; der henviser til, at oplyste borgere og uddannelse imidlertid kan spille en vigtig rolle med hensyn til at nå Europas klima-, ressourceeffektivitets- og biodiversitetsmål fra efterspørgselssiden; der henviser til, at obligatorisk mærkning med næringsindhold og oprindelse samt forståelige oplysninger om dyrevelfærd og bæredygtighed, i princippet på alle fødevarer, og offentlig oplysning om de reelle produktionsomkostninger kan bidrage til at vejlede forbrugerne i retning af sund, bæredygtig og sikker ernæring; der henviser til, at forbrugeroplysningen også bør tilpasses den digitale tidsalder, uden at nogen lades i stikken;

Z. der henviser til, at middelhavskosten, der blev anerkendt af UNESCO i 2010 som en immateriel kulturarv for menneskeheden, er kendt for at være en sund og velafbalanceret kost med en høj næringsværdi, social og kulturel værdi, der er baseret på respekt for området og biodiversiteten, sikrer bevaringen og udviklingen af traditionelle aktiviteter og håndværk relateret til fiskeri, bæredygtig jagt og landbrug, og som spiller en beskyttende rolle i den primære og sekundære forebyggelse af de største kroniske degenerative sygdomme;

AA. der henviser til, at vand og landbrug er uløseligt forbundet, og at bæredygtig forvaltning af vand i landbrugssektoren er af afgørende betydning for at muliggøre produktion af en tilstrækkelig mængde fødevarer af høj kvalitet og for, at vandressourcerne bevares;

AB. der henviser til, at globaliseringen af fødevaremarkedet er taget til, hvilket har medført en tilsvarende forøgelse af betydningen af frihandelsaftaler mellem EU og tredjelande;

AC. der henviser til, at det er nødvendigt tage højde for de resultater, der er opnået ved implementeringen af de miljøstandarder, der gælder i øjeblikket;

AD. der henviser til, at den alvorlige situation, som covid-19-pandemien har skabt, har haft en indvirkning på alle aktører i den europæiske landbrugsfødevarekæde, fra primærproduktion til restaurationsbranchen;

AE. der henviser til, at det europæiske fødevaresystem har spillet en afgørende rolle under covid-19-pandemien og har demonstreret sin modstandsdygtighed ved, at landbrugere og deres kooperativer eller producentorganisationer, arbejdstagere i fødevarekæden, personer i forædlingsindustrien, distributører og detailhandlere har samarbejdet under vanskelige forhold, herunder nedlukninger, og kæmpet mod sundhedsrisici for at sikre, at de europæiske forbrugere fortsat har uhindret adgang til sikre, prisoverkommelige produkter af høj kvalitet, og samtidig har respekteret det indre markeds integritet; der henviser til, at EU's indre marked og landbrugssystem i vid udstrækning og hurtigt overvandt forsyningsafbruddene under covid-19-krisen, som ikke desto mindre afslørede nogle sårbarheder i komplekse fødevareforsyningskæder og viste nødvendigheden af at sikre langsigtet fødevaresikkerhed, modstandsdygtighed og korte forsyningskæder; der henviser til, at det i denne forbindelse er vigtigt at fremhæve værdien af fødevaresikkerhed og sikkerhed i forsyningskæderne for alle EU-borgere og betydningen af at have alle de nødvendige redskaber til rådighed for landbrugerne, så de kan producere forskellige fødevarer på bæredygtig vis;

AF. der henviser til, at landbrugernes rettigheder blev nedfældet i FAO's internationale traktat om plantegenetiske ressourcer for fødevarer og landbrug i 2004, men at reglerne om intellektuel ejendomsret ofte har været i strid med disse rettigheder, hvilket har bragt lokale, traditionelle og oprindelige såmetoder i fare;

AG. der henviser til, at forbrugerne i stigende grad bekymrer sig om dyrevelfærd og dyresundhed; der henviser til, at et højt niveau af dyrevelfærd er vigtigt for bæredygtig udvikling og har potentiale til at styrke de europæiske landbrugeres økonomiske og miljømæssige bæredygtighed ved at skabe et nyt marked for landbrugere, der kan sælge produkter baseret på højere dyrevelfærdsstandarder; der henviser til, at Kommissionen har bebudet en evaluering og revision af den eksisterende dyrevelfærdslovgivning, herunder om dyretransport og slagtning af dyr; der henviser til, at horisontale regler for beskyttelse af dyr i landbruget kombineret med videnskabeligt baserede, artsspecifikke dyrevelfærdskrav for alle opdrættede arter vil være til stor gavn for dyrevelfærden; der henviser til, at overgangsperioder og støtte til landbrugere er afgørende i forbindelse med lovgivningsmæssige ændringer for at muliggøre et mere bæredygtigt landbrug og opnå forbedringer af dyrevelfærden;

AH. der henviser til, at geografiske betegnelser stammer fra EU's ældgamle kulturarv og er resultatet af menneskets tilpasning til sit miljø og et udtryk for EU's identitet;

AI. der henviser til, at det er meget vigtigt at imødegå fødevaresvindel og urimelig handelspraksis, f.eks. ved at være opmærksom på og undersøge svigagtige aktiviteter;

1. glæder sig over ambitionerne og målene i jord til bord-strategien, da de er vigtige skridt til at sikre et bæredygtigt, fair, sundt, dyrevenligt, mere regionalt, diversificeret og modstandsdygtigt fødevaresystem, hvilket er centralt for at nå de mål, der er fastsat i den europæiske grønne pagt og verdensmålene for bæredygtig udvikling; fremhæver de uløselige forbindelser mellem sunde mennesker, sunde samfund, sunde dyr og en sund planet; understreger, at denne strategi er altafgørende for at bringe fødevaresystemet, herunder produktionen af dyr og afgrøder, inden for klodens grænser, og fremhæver samtidig betydningen af at opnå anstændige arbejds- og beskæftigelsesvilkår og fair muligheder i hele fødevareværdikæden og behovet for at nå frem til en passende og afbalanceret politisk tilgang; tilskynder Kommissionen til hurtigst muligt at omsætte denne strategi til konkret lovgivningsmæssig og ikkelovgivningsmæssig handling ledsaget af passende finansielle støtteordninger til omstillingen;

***Behov for handling***

2. minder om, at konsekvensanalyser er en integreret del af EU's lovgivningsproces; glæder sig over Kommissionens meddelelse om, at den agter at gennemføre detaljerede konsekvensanalyser, herunder offentlige høringer, i overensstemmelse med retningslinjerne for bedre regulering for alle lovgivningsinitiativer under jord til bord-strategien, herunder dem, der vedrører effektive kvantitative mål ([55]); understreger, at disse forudgående videnskabelige konsekvensanalyser bør indeholde solide miljøvurderinger, bør dække de tre dimensioner af bæredygtighed (miljømæssig, økonomisk og social, herunder sundhedsmæssig) i en holistisk og systemisk tilgang og tage kumulative virkninger i betragtning og bør medtage omkostningerne ved manglende handling i form af umiddelbare og langsigtede virkninger for menneskers sundhed, miljøet, biodiversiteten og den generelle bæredygtighed og tage hensyn til generationsskifte, mulige kompromiser mellem politiske mål, tilgængeligheden af midler til at nå målene og de forskellige landbrugsmodeller i EU's medlemsstater; bemærker

([55]) Stella Kyriakides' svar på skriftlig forespørgsel E-000689/2021.

vigtigheden af at beskrive beregningsmetoderne, basislinjerne og referenceperioderne for hvert enkelt mål og fremhæver behovet for samarbejde med og høring af medlemsstaterne; anerkender, at den første midtvejsevaluering af jord til bord-strategien er planlagt til medio 2023; understreger nødvendigheden af, at denne midtvejsevaluering grundigt afspejler den kumulative virkning af alle foranstaltninger på en holistisk og systemisk måde og omfatter alle dimensioner af bæredygtighed, hvad enten det er miljømæssig, økonomisk eller social, herunder sundhedsmæssig;

3. glæder sig over meddelelsen om et evidensbaseret forslag til en lovramme for bæredygtige fødevaresystemer, som er baseret på gennemsigtige data og tager den nyeste videnskabelige viden i betragtning; anmoder Kommissionen om at benytte dette forslag til at fastlægge en fremtidsorienteret holistisk, afbalanceret, integreret og miljømæssigt, socialt og økonomisk bæredygtig fælles fødevarepolitik, hvor alle aktører yder deres bidrag med henblik på at reducere miljø- og klimaaftrykket fra EU's fødevaresystem og mindske dets negative indvirkning på biodiversiteten og menneskers og dyrs sundhed og velfærd med henblik på at gøre Europa til det første klimaneutrale kontinent med tæt på nul forurening senest i 2050 og styrke dets modstandsdygtighed for at sikre fødevaresikkerheden på mellemlang og lang sigt til trods for klimaændringerne; understreger, at det er nødvendigt at sikre økonomisk og social bæredygtighed i hele fødevarekæden, da gode socioøkonomiske udsigter og de forskellige berørte sektorers konkurrenceevne vil bidrage til at opfylde strategiens mål; tilskynder EU til at føre an i en global omstilling til bæredygtighed fra jord til bord baseret på princippet om en multifunktionel landbrugssektor, der er bæredygtig ud fra et miljømæssigt, socialt (herunder sundhedsmæssigt) og økonomisk synspunkt, på FN's Fødevare- og Landbrugsorganisations (FAO's) principper for agroøkologi og FN's princip om retten til mad, samtidig med at der sikres øget politisk konsekvens og sammenhæng, således at alle aktører i det europæiske fødevaresystem kan gennemføre langsigtet planlægning baseret på realistiske og gennemsigtige SMART-mål; understreger nødvendigheden af hurtige og vidtgående politiske og lovgivningsmæssige ændringer over for den overvældende videnskabelige dokumentation for behovet for at forbedre bæredygtigheden i det nuværende fødevaresystem og de højere omkostninger, vi pådrager os ved manglende handling, og fremhæver betydningen af innovation og bæredygtige praksisser; foreslår, at der tages højde for de respektive basislinjer i de enkelte medlemsstater og de opnåede fremskridt samt deres specifikke (regionale) forhold, samtidig med at udvekslingen af knowhow og bedste praksis blandt medlemsstaterne fremmes; understreger nødvendigheden af at medtage fødevare- og drikkevarekæderne i deres helhed, herunder produktion, forarbejdning, markedsføring, oplagring, transport, distribution, hotel-, restaurations- og oplevelsesbranchen, detailhandel, bortskaffelse og genanvendelse af sekundære råstoffer; kræver, at dette lovgivningsforslag fuldt ud tager hensyn til landbrugsdyrs velfærd, da dette er en integreret del af fødevarernes bæredygtighed;

4. støtter udviklingen af strategiske planer for fødevarepolitikken ([56]), der tjener til at fremme, stimulere og opskalere nye og eksisterende nationale, regionale og lokale fødevarepolitikker, idet der også tages hensyn til det komplekse spørgsmål om fødevarefattigdom i Europa; understreger vigtigheden af, at disse planer understøttes af uafhængig, upartisk videnskab og forskning og inddragelse af interessenter med en bred vifte af perspektiver for at sikre en legitim og inkluderende proces; fremhæver, at der er behov for en ny, tværgående tilgang til forvaltning for at sikre sammenhæng mellem EU's fødevare- og landbrugspolitikker og de politikker, der har indflydelse herpå, såsom handels-, energi-, konkurrence- og klimapolitikker, med henblik på øge synergierne og forhindre og håndtere trade-offs; opfordrer derfor til en struktureret dialog mellem Parlamentet, medlemsstaterne og alle aktører i fødevaresystemet, herunder borgerne, for at udnytte alle de muligheder, som denne strategi giver, og for at drøfte mangler, muligheder og udfordringer i forbindelse med udviklingen og gennemførelsen af en holistisk fælles EU-fødevarepolitik; opfordrer Kommissionen til at fremme en samfundsmæssig dialog om en fælles forståelse af bæredygtighed og de forskellige komponenter heri undervejs i forløbet frem mod fremsættelsen af forslaget til en lovgivningsramme for et bæredygtigt fødevaresystem, som i sidste ende skal baseres på en sammenhængende tilgang til alle aspekter af bæredygtighed;

5. glæder sig over Kommissionens forslag om at udarbejde en beredskabsplan, som skal sikre fødevareforsyningen og fødevaresikkerheden med henblik på at koordinere en fælles europæisk reaktion på kriser, der påvirker fødevaresystemer; fastholder, at der er behov for en forebyggende tilgang for at undgå panik og overreaktioner fra mennesker, virksomheder eller medlemsstater; mener, at det vil være et passende svar på de stadig større forventninger til fødevaresikkerhed, der skal imødekommes på europæisk plan; opfordrer indtrængende Kommissionen til at betragte spørgsmål vedrørende strategiske fødevarelagre på samme måde, som den gør det med hensyn til de strategiske råolielagre i hele Unionen;

([56]) Institute for European Environmental Policy (IEEP) and Ecologic Institute, Think2030 policy paper, European food and agriculture in a new paradigm: Can global challenges like climate change be addressed through a farm to fork approach?, 2021. https://think2030.eu/wp-content/uploads/2021/02/European-food-and-agriculture-in-a-new-paradigm-WEB.pdf

6. understreger, at der er behov for handling for at fremme bæredygtigt landbrug, mindske anvendelsen af og risiciene ved pesticider, beskytte og genoprette jordøkosystemer og øge landskabstrækkene på landbrugsarealer, som støtter genopretningen af arter og naturtyper, der er beskyttet i henhold til naturdirektiverne, herunder bestøvere og deres levesteder; minder om, at landbrugets produktivitet og modstandsdygtighed afhænger af en bæredygtig forvaltning af naturressourcerne for at sikre vores fødevaresystemers bæredygtighed på lang sigt;

7. understreger, at europæiske forbrugere, landbrugere og virksomheder har en interesse i en vellykket omstilling til et mere bæredygtigt fødevaresystem; fremhæver, at forbedret information til interessenterne og markedsorienterede landbrugspolitikker kan understøtte denne omstilling; understreger, at den økologiske omstilling inden for fødevareproduktion og det deraf følgende bidrag til modvirkning af klimaændringer kan være en win-win-situation for primærproducenterne, miljøet, økonomien og samfundet som helhed ved at tilvejebringe bæredygtige, sikre, tilstrækkelige, prisoverkommelige, sunde og næringsrige fødevarer og kan opnås ved hjælp af en afbalanceret tilgang, der skaber synergi mellem bæredygtige praksisser og økonomiske muligheder; gentager, at landbruget for at sikre et forholdsmæssigt bidrag fra sektoren bør være en mål- og incitamentsdrevet del af EU's ambition om at bevæge sig i retning af klimaneutralitet senest i midten af dette århundrede, samtidig med at der sættes ind over for emissioner, som er knyttet til europæisk fødevareproduktion og -forbrug, men som genereres uden for Europa; understreger, at landbrugernes deltagelse — og støtten til dem — i klimaindsatsen er af afgørende betydning for at nå de globale modvirkningsmål og verdensmålene for bæredygtig udvikling uden at gå på kompromis med den globale fødevare- og ernæringssikkerhed og uden at lade nogen i stikken;

8. fremhæver behovet for at sikre sammenhæng mellem jord til bord-strategien og målene i den europæiske grønne pagt, herunder vedrørende klima, biodiversitet, nulforurening og sundhed; understreger, at opretholdelse og forbedring af biodiversiteten er helt afgørende for at sikre EU's og verdens fødevaresikkerhed, og at sammenhængen med EU's biodiversitetsstrategi, herunder bidraget fra Natura 2000 og beskyttede havområder til at støtte sund fødevareproduktion og overensstemmelsen for så vidt angår den fælles landbrugspolitik, den fælles fiskeripolitik, EU's handelspolitikker og EU's bioøkonomiske strategi skal sikres; fremhæver, at verdensmålene for bæredygtig udvikling frembyder en relevant ramme for på en sammenhængende og systemisk måde at integrere miljømæssige, sociale og økonomiske mål og muliggøre udformningen af tværgående politikker, der bedre afspejler den indbyrdes sammenhæng mellem de enkelte politiske mål; minder om, at den sociale dimension skal integreres fuldt ud i alle fremtidige initiativer under jord til bord-strategien sammen med den økonomiske og miljømæssige dimension for at opnå den stærkt tiltrængte politikkohærens for bæredygtig udvikling; insisterer på, at forbedring af arbejdsvilkårene i overensstemmelse med Den Internationale Arbejdsorganisations (ILO's) otte grundlæggende konventioner, kollektive overenskomstforhandlinger og social beskyttelse bør medtages som bæredygtighedskriterier;

***Opbygning af fødevarekæden, så den fungerer for borgerne, arbejdstagerne, producenterne, distributørerne og miljøet***

9. glæder sig over beslutningen om at revidere direktivet om bæredygtig brug af pesticider og målene for reduktion af pesticider, tab af næringsstoffer fra både organiske og mineralske kilder og salg af antibiotika og er overbevist om, at disse mål sagtens kan nås, men at muligheden for at nå dem afhænger af, at der findes sikrere, effektive og virkningsfulde alternativer; fremhæver betydningen af yderligere helhedsorienteret uddannelse og kommunikation, herunder gennem rådgivningstjenester, for at opnå denne omstilling; understreger nødvendigheden af, at disse reduktionsmål er bindende, og vigtigheden af at forfølge dem ved hjælp af holistiske, forebyggende og cirkulære tilgange, såsom økologiske og agroøkologiske metoder, innovative bæredygtige landbrugsmetoder, gennemførelse af præcisionslandbrug og integreret afgrøde- og skadedyrsbekæmpelse, hvor det er relevant, og anvendelse af bæredygtige alternativer understøttet af et livscyklusperspektiv; fremhæver behovet for at indføre hurtige procedurer for evaluering, godkendelse og registrering af ikkekemiske lavrisikopesticider, samtidig med at det sikres, at vurderingen af dem er underlagt samme grad af strenghed som gælder for andre stoffer; fastholder, at hver enkelt medlemsstat i overensstemmelse med sine klimatiske og landbrugsproduktionsmæssige karakteristika bør opstille solide, virkningsfulde og tidsbestemte kvantitative reduktionsmål i forbindelse med gennemgangen af de strategiske planer under den fælles landbrugspolitik og andre relevante politikinstrumenter med ambitionen om at reducere landbrugets emissioner til jorden, grundvandet, overfladevandet og luften til nul i overensstemmelse med den grønne pagts ambition om nul forurening ledsaget af veldefinerede afgrødespecifikke støtteforanstaltninger, der sikrer ansvarlighed og mulighed for håndhævelse på alle niveauer og anvendelse af uafhængige og fuldstændige data til at bidrage til at nå disse mål samt støtte og uddannelse til gennemførelse på bedriftsniveau og yderligere forskning og udvikling med henblik på innovative og bæredygtige løsninger for landbruget;

opfordrer Kommissionen til at støtte medlemsstaterne i at forbedre deres systemer for ordentligt tilsyn med, overvågning og håndhævelse af reglerne om brug af pesticider og til at forbedre kommunikationen med og øge bevidstheden hos slutbrugerne heraf; gentager sin opfordring til, at ovennævnte delmål og mål omsættes til lovgivning, herunder gennem revisionen af direktivet om bæredygtig anvendelse af pesticider, og opfordrer Kommissionen til at præcisere, hvordan den vil behandle de enkelte medlemsstaters bidrag til de bindende EU-dækkende mål, samtidig med at der sikres lige vilkår, og til at præcisere basislinjerne for disse mål, idet der tages hensyn til de forskellige udgangspunkter, de bestræbelser, der er gjort, og særegenhederne i hver enkelt medlemsstat, og klart udpege de mange ikkesyntetiske og andre alternativer, der allerede er kendt i dag, deres tilgængelighed og indvirkning på sektorens rentabilitet, på landbrugernes indkomster og på fødevaresikkerheden, og anmoder Kommissionen om at udarbejde et udkast til en plan for minimering af syntetiske input i landbruget; opfordrer Kommissionen til at støtte medlemsstaterne i at være særligt opmærksomme på de specifikke betingelser, der gælder for brugen af pesticider i grundvandsbeskyttelseszoner, gennem bedre kommunikation, overvågning og inspektioner;

10. understreger den centrale rolle, som integreret bekæmpelse af skadegørere (IPM) spiller med hensyn til at mindske afhængigheden af pesticider, og opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at sikre, at det anvendes, og at gennemførelsen heraf vurderes og overvåges systematisk; opfordrer medlemsstaterne til at omsætte de generelle IPM-principper til praktiske og målbare kriterier og til at verificere disse kriterier på bedriftsniveau og opfordrer Kommissionen til at sikre, at medlemsstaterne rent faktisk implementerer disse IPM-principper via deres strategiske planer under den fælles landbrugspolitik; opfordrer dem indtrængende til at medtage veldefinerede og skræddersyede foranstaltninger og praksisser for hver enkelt afgrøde, såsom bælter af vilde blomster, som basislinje med henblik på at vende udviklingen med hensyn til brug af pesticider og skadegørernes resistens; opfordrer detailhandlerne i fødevarekæden til proaktivt at samarbejde med landbrugerne om gennemførelse og opskalering af alle til rådighed værende IPM-praksisser og -metoder for hver enkelt afgrøde i deres forsyningskæde og til at rapportere om deres eget bidrag til målene og reduktionsmålene som led i deres miljømæssige, sociale og forvaltningsmæssige rapportering;

11. mener, at det, selv om EU har et af de strengeste systemer i verden, er nødvendigt at forbedre både selve forordningen om godkendelse af pesticider og gennemførelsen af den; minder om sin beslutning om Unionens godkendelsesprocedure for pesticider og forventer ([57]), at Kommissionen og medlemsstaterne hurtigst muligt forholder sig til alle opfordringerne heri; understreger, at den lovgivningsmæssige ramme bør tilskynde til innovation og forskning med henblik på at udvikle bedre og sikrere plantebeskyttelsesmidler og alternativer; påpeger, at Kommissionen, Den Europæiske Fødevaresikkerhedsautoritet (EFSA) og Det Europæiske Lægemiddelagentur (EMA) ud over at revidere direktivet om bæredygtig anvendelse af pesticider for at mindske anvendelsen af og risiciene ved pesticider bør forbedre miljørisikovurderingen for plantebeskyttelsesmidler, bl.a. ved at tage højde for pesticiders indvirkning på vandkvaliteten og drikkevandskilderne, herunder kumulative og synergistiske effekter; opfordrer indtrængende Kommissionen til at foretage en passende vurdering af de fremskridt, der er gjort hen imod politiske mål, og til at forbedre de harmoniserede risikoindikatorer, der er fastsat i Kommissionens direktiv (EU) 2019/782 ([58]), således at de også omfatter toksicitet, persistens og bioakkumulering, og til at tage højde for landbrugsarealerne eller mængderne af aktivstoffer og måden, hvorpå plantebeskyttelsesmidlerne anvendes, med henblik på effektivt at mindske anvendelsen af syntetiske pesticider og tungmetaller i konventionelt og økologisk landbrug, samt til at vedtage klare videnskabeligt baserede kriterier for, hvad der skal betegnes som uacceptable virkninger på miljøet, under hensyntagen til den reelle eksponering (akut og kronisk) for mange forskellige plantebeskyttelsesmidler, herunder kumulative og synergistiske effekter; fastholder, at profylaktisk brug af pesticider, herunder frøbehandling med systemiske pesticider, bør begrænses mest muligt, hvis det udgør en fare for menneskers sundhed eller for miljøet; opfordrer Kommissionen til at forelægge sit lovforslag om pesticiddata senest medio 2022;

12. opfordrer Kommissionen til at sikre, at bestemmelserne i forordning (EF) nr. 1107/2009 anvendes behørigt, og derved bl.a. at sikre en minimumsstandard for underretning om godkendelse af pesticider i nødsituationer, herunder kravet om, at medlemsstaterne fremlægger fuldstændige og detaljerede forklaringer og offentliggør disse underretninger; glæder sig over EFSA's rolle i gennemgangen af disse undtagelser;

---

([57]) Europa-Parlamentets beslutning af 16. januar 2019 om Unionens godkendelsesprocedure for pesticider (EUT C 411 af 27.11.2020, s. 48).

([58]) Kommissionens direktiv (EU) 2019/782 af 15. maj 2019 om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/128/EF for så vidt angår fastsættelse af harmoniserede risikoindikatorer (EUT L 127 af 16.5.2019, s. 4).

13. opfordrer til, at der fuldt ud tages højde for pesticiders kumulative og synergistiske effekter ved fastsættelsen af maksimalgrænseværdier samt til, at der i højere grad tages hensyn til kriterierne om risici for dyrs sundhed og miljøet ved vurderingen af ansøgninger om nye maksimalgrænseværdier i overensstemmelse med artikel 14 i MRL-forordningen; opfordrer til, at data, der indsamles via biologisk overvågning efter markedsføring, anvendes til at verificere nøjagtigheden af de beregnede pesticideksponeringsgrænseværdier for fastsættelse af maksimalgrænseværdier og af acceptable eksponeringsniveauer for arbejdstagere i landbruget, indbyggere, andre tilstedeværende personer og forbrugere samt for landbrugsdyr; understreger, at det er nødvendigt fortsat at lægge stor vægt på beskyttelsen af arbejdstagernes sundhed og sikkerhed i fremtidige EU-lovgivningsinitiativer i forbindelse med anvendelsen af pesticider; minder om vigtigheden af at sikre, at alle arbejdstagere modtager værnemidler samt omfattende information om og uddannelse i brugen af og de farer, der er forbundet med brugen af pesticider; understreger, at det er nødvendigt at sikre, at hver enkelt landarbejder kan få adgang til officiel dokumentation for, hvilken type pesticid der anvendes under vedkommendes arbejdsaktivitet; understreger, at det for at nå disse mål er afgørende at revidere direktiv 2004/37/EF om kræftfremkaldende stoffer eller mutagener under arbejdet ([59]), direktiv 2009/128/EF om bæredygtig anvendelse af pesticider og direktiv 98/24/EF om beskyttelse af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed under arbejdet mod risici i forbindelse med kemiske agenser ([60]);

14. glæder sig over Kommissionens tilsagn om at skride til handling for at nedbringe tabet af næringsstoffer med mindst 50 %, samtidig med at det sikres, at jordens frugtbarhed ikke forringes; er overbevist om, at dette bedst kan opnås gennem lukning af næringsstofkredsløb, genvinding og genbrug af næringsstoffer og tilskyndelse til og belønning af landbrugere for at plante bælgplanter; fastholder, at der med dette for øje er behov for retligt bindende lovgivningsinitiativer samt foranstaltninger, der sigter mod at sætte landbrugerne i stand til at forbedre forvaltningen af næringsstoffer; understreger vigtigheden af at forfølge disse mål gennem holistiske og cirkulære tilgange til forvaltningen af næringsstoffer såsom agroøkologiske metoder og intelligent landbrug, der kan gavne både jordkvaliteten og biodiversiteten og hjælpe landbrugerne med at bringe deres afhængighed af mineralske gødningsstoffer til ophør og mindske fosfor- og kvælstofstrømmene; påpeger, at reduktionen af ineffektiv gødskning og udfasningen af overdreven gødskning bør tage højde for de klima- og miljømæssige virkninger af forskellige gødningsstoffer, herunder forekomsten af tungmetaller; opfordrer indtrængende medlemsstaterne til i deres strategiske planer at fremlægge foranstaltninger til fremme af effektiv forvaltning og cirkularitet af næringsstoffer samt til kraftigt at støtte uddannelse af landbrugskonsulenter og landbrugere og til at benytte reformen af den fælles landbrugspolitik som en mulighed for at begrænse udledningen af ammoniak ($NH_3$) fra landbrugssektoren; understreger, at en bedre forvaltning af næringsstoffer er til gavn for både økonomien og miljøet; fremhæver betydningen af at anvende moderne og innovative teknologier og løsninger, såsom præcisionslandbrug, målrettet gødskning, der er tilpasset planternes behov, og rådgivning vedrørende plantenæringsstoffer og støtte til forvaltning heraf, såvel som nødvendigheden af at installere bredbånd i landdistrikterne til dette formål; mener, at der bør ydes støtte til bæredygtige forretningsmodeller for landbrugere for at hjælpe med genvinding, genanvendelse og genbrug af næringsstoffer fra affaldsstrømme, der ikke indeholder forurenende stoffer;

15. understreger, at der for at nå målene for reduktion af anvendelsen af og de dermed forbundne risici ved kemiske pesticider og reduktion af tab af næringsstoffer skal være sikrere alternativer til rådighed for at tilsikre, at der findes en fungerende plantebeskyttelsesværktøjskasse; fremhæver imidlertid betydningen af uddannelse for at sikre en korrekt anvendelse af forebyggende foranstaltninger; opfordrer til øget forskning i og udvikling af alternative plantebeskyttelsesmidler, gødningsstoffer, mere resistente sorter, der kræver mindre input for at sikre stabile udbytter, og digitale værktøjer såvel som incitamenter til anvendelse af metoder og teknologier såsom præcisionslandbrug; anmoder Kommissionen om at fremskynde og forenkle vedtagelsen af nye plantesundhedsløsninger, herunder plantebeskyttelsesmidler med ringere virkning, såsom lavrisikostoffer eller biologiske løsninger, og til at indføre en definition og en særskilt kategori for naturlige stoffer i den horisontale lovgivning samt til at engagere sig i initiativer med henblik på at finde alternative måder at vurdere disse lavrisikostoffer, basisstoffer og naturligt forekommende stoffer på; understreger endvidere, at en reduceret anvendelse af pesticider skal modsvares af øget tilgængelighed på markedet af bæredygtige alternativer med effektivitet inden for plantesundhedsbeskyttelse, der svarer til kemiske pesticider, for at undgå, at planteskadegørerne spreder sig; opfordrer desuden til foranstaltninger, der fremmer brugen af New Approach Methodologies (NAMs) ved kemikalierisikovurderinger af fødevarer og foderstoffer, hvilket mindsker behovet for dyreforsøg og i sidste ende bidrager til, at dyreforsøg kan udfases fuldstændigt;

---

([59]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/37/EF af 29. april 2004 om beskyttelse af arbejdstagerne mod risici for under arbejdet at være udsat for kræftfremkaldende stoffer eller mutagener (EUT L 158 af 30.4.2004, s. 50).

([60]) Rådets direktiv 98/24/EF af 7. april 1998 om beskyttelse af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed under arbejdet mod risici i forbindelse med kemiske agenser (EFT L 131 af 5.5.1998, s. 11).

**Onsdag den 20. oktober 2021**

16. gentager, at det er af afgørende betydning at beskytte bier og andre bestøvere mod de skadelige virkninger af pesticider og sygdomme; minder om sin indsigelse af 23. oktober 2019 ([61]) og gentager sin opfordring til Kommissionen om at sikre, at revisionen af vejledningen om bier og de fremtidige gennemførelsesretsakter ikke fører til et lavere niveau af beskyttelse af bier end det, der er fastsat i EFSA's vejledning vedrørende bier fra 2013, og er baseret på den nyeste videnskabelige og tekniske viden, og foreslår derfor, at der foretages en ændring af de ensartede principper, ikke blot hvad angår akut toksicitet for honningbier, men som minimum også med hensyn til kronisk toksicitet og larvestoksicitet for honningbier og akut toksicitet for humlebier; bemærker, at EFSA er i færd med at udforme sit eget modelleringssystem, ApisRAM, som ser ud til at være mere i tråd med honningbiernes biologi end BeeHAVE og mindre åbent for interessekonflikter; opfordrer indtrængende Kommissionen til hurtigst muligt at revurdere de stoffer, der virker på samme måde som neonicotinoider;

17. gentager sin opfordring til, at der fastsættes en bestøverindikator ([62]) og et retableringsmål; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre en ny overvågningsramme for bestøvere i hele EU med solide ordninger, der udrulles på medlemsstatsniveau, foreløbige milepæle, klare tidsbestemte målsætninger, indikatorer og mål; understreger, at der skal integreres overvågningsaktiviteter i den nye overvågnings- og evalueringsramme under den fælles landbrugspolitik;

18. opfordrer medlemsstaterne til at foretage en systematisk og standardiseret feltovervågning af biodiversiteten på landbrugsjord, herunder bestøvere, der involverer såvel professionelle og landbrugere som naturfagsinteresserede borgere, og til at anvende disse data til at bidrage til at evaluere EU-politikker og gennemførelsen heraf;

19. minder om vigtigheden af One Health-tilgangen; understreger, at antimikrobiel resistens er en voksende tværnational og grænseoverskridende sundhedstrussel, hvor en koordineret EU-indsats kan gøre en forskel; anerkender den betydelige indsats, der er gjort for at reducere anvendelsen af antimikrobielle stoffer til dyr, hvilket bidrager til den globale indsats for at reducere antibiotikaresistens; fremhæver imidlertid behovet for yderligere at reducere brugen af antibiotika, herunder i fødevareproduktionen; bifalder Kommissionens plan om at reducere det samlede salg af antimikrobielle stoffer til opdrættede dyr og akvakultur med 50 % inden 2030 og understreger, at der skal tages hensyn til de fremskridt, der allerede er gjort på medlemsstatsniveau; påpeger, at der er behov for mellemliggende delmål og klare aktioner og foranstaltninger, herunder anvendelsen af sanktioner som fastsat i EU-retten, for at nå dette mål; minder endvidere om, at det for at nå dette mål er af central betydning at sikre bedre praksis inden for dyrehold, da bedre dyrevelfærd forbedrer dyrs sundhed og dermed reducerer behovet for medicin; mener, at en korrekt gennemførelse af forordningen om veterinærlægemidler ([63]) og forordning (EU) 2019/4 om foderlægemidler ([64]) vil reducere brugen af antibiotika yderligere, og opfordrer Kommissionen til at kontrollere medlemsstaternes gennemførelse og håndhævelse; understreger, at antimikrobielle stoffer, med undtagelse af antibiotika reserveret til mennesker, stadig skal være tilgængelige til uundværlig brug, for at sikre, at dyresundhed og -velfærd til enhver tid beskyttes;

20. glæder sig over den vægt, der er lagt på behovet for at fortsætte med at reducere det samlede salg i EU af antibiotika i husdyrhold, og understreger, at EU's initiativer på dette område er blevet og vil blive vedtaget under One Health-tilgangen, der anerkender den indbyrdes afhængighed mellem menneskers sundhed og trivsel, og dyr og miljøet; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at fokusere på yderligere foranstaltninger, der kan muliggøre og tilskynde til bæredygtige innovative løsninger, navnlig forebyggende værktøjer og alternative behandlingsformer; opfordrer til, at der gøres en indsats for at sikre samme standarder for produkter af animalsk oprindelse, der importeres i EU, som dem, der blev etableret ved forordningen om veterinærlægemidler; bemærker, at det som led i revisionen af forordningen om fodertilsætningsstoffer ([65]) er nødvendigt at behandle spørgsmålet om anvendelsen af stoffer, der i øjeblikket ikke er klassificeret som antibiotika, men som har antibiotikaegenskaber, jf. artikel 4, stk. 14, i forordningen om veterinærlægemidler, og som må anvendes i husdyrbrug og akvakultur til forebyggende formål; henleder opmærksomheden på, at arbejdstagere i fødevarekæden risikerer at pådrage sig AMR-patogener, f.eks. når de anvender »topdressing« -teknikken, når de bruger veterinærlægemidler; understreger behovet for at træffe passende foranstaltninger til at mindske denne alvorlige sundhedsrisiko på arbejdspladsen;

---

([61]) EUT C 202 af 28.5.2021, s. 49.

([62]) I overensstemmelse med tilsagnet i EU's bestøverinitiativ (COM(2018)0395), aktion 5C https://ec.europa.eu/environment/nature/conservation/species/pollinators/documents/EU_pollinators_initiative.pdf.

([63]) Forordning (EU) 2019/6 (EUT L 4 af 7.1.2019, s. 43).

([64]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/4 af 11. december 2018 om fremstilling, markedsføring og anvendelse af foderlægemidler, ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 183/2005 og ophævelse af Rådets direktiv 90/167/EØF (EUT L 4 af 7.1.2019, s. 1).

([65]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1831/2003 af 22. september 2003 om fodertilsætningsstoffer (EUT L 268 af 18.10.2003, s. 29).

21. minder om, at landbrug og skovbrug spiller en vigtig rolle i håndtering af tilpasning til og modvirkning af klimaændringer; understreger betydningen af at anerkende og overvåge den væsentlige indvirkning, som landbrug og animalsk produktion har på drivhusgasemissioner og arealanvendelse; understreger behovet for at reducere disse emissioner med henblik på at bidrage til Unionens forpligtelser i forhold til målsætningerne i Parisaftalen; understreger behovet for og potentialet ved at bevare, genoprette og øge de naturlige kulstofdræn og reducere landbrugets emissioner af kuldioxid, methan og nitrogenoxid, navnlig i fodervare- og husdyrsektorerne såvel som i sektoren for organisk og mineralsk gødning, uden at gå yderligere på kompromis med dyrevelfærd og samtidig med, at det sikres, at jordens frugtbarhed ikke forringes; anerkender, at sunde dyr kræver færre naturressourceinput, og at bæredygtig forvaltning af husdyr kan føre til reduktioner af drivhusgasemissionerne; opfordrer til passende og skræddersyede lovgivningsmæssige foranstaltninger og mål for emissioner fra landbrug og relateret arealanvendelse som en del af Klar til 55-pakken for at sikre ambitiøse reduktioner af alle drivhusgasemissioner i disse sektorer, herunder ved at behandle spørgsmålene om husdyrdensiteten i EU og om skjulte emissioner fra arealanvendelse fra importeret foder og fødevarer; opfordrer til en kohærent politiksammensætning for at muliggøre en omstilling mod mere bæredygtige metoder som græsbaseret ekstensiv husdyrproduktion som led i et blandet driftssystem, der respekterer det lokale miljøs bærekapacitet og fremmer biodiversitet;

22. noterer sig de lovende udviklinger inden for fodertilsætningsstoffer, som bidrager til at reducere drivhusgasemissionerne og udledningen af vand- og luftforurenende stoffer fra husdyrhold; glæder sig i denne henseende over Kommissionens planer om at fremme markedsføringen af bæredygtige og innovative fodertilsætningsstoffer og opfordrer til relevante forskningsprogrammer, som kan støtte den videre udvikling heraf;

23. påpeger, at omfattende permanente husdyrhold, der er græsningsarealbaserede, skovgræsningsbaserede eller økologiske, og som ofte omfatter græsningsarealer af høj miljømæssig værdi, er centrale elementer i det europæiske fødevaresystem, og at dets kvalitetssystemer er et afgørende element i mange traditionelle landbosamfund, som gør det muligt for dem at gøre produktiv brug af arealer, som ellers ville være blevet opgivet; understreger, at denne form for landbaseret landbrugsproduktion og landbrugsproduktion med lav tæthed kan have mange positive virkninger for miljøet og for bevarelsen af kulturlandskaber, bidrager til at beskytte landdistrikterne mod affolkning og nedlæggelse, bidrager til at modvirke klimaændringer og bidrager til en cirkulær økonomi og genopretning af biodiversiteten og derfor skal støttes og fremmes; understreger, at der bør ydes støtte til landbrugsbedrifter, der går over til mere bæredygtige produktionsformer, og som bevæger sig væk fra landbrugsmetoder, der er præget af høj belægningsgrad og afgrødemonokulturer; opfordrer Kommissionen til at sikre, at dens politikker og finansieringsprogrammer støtter det traditionelle europæiske kulturlandskab, såsom skråninger og terrassevinmarker og en omfattende permanent græslandsproduktion, der gavner biodiversiteten; bemærker, at flere medlemsstater i deres rapporter i henhold til habitatdirektivets ([66]) artikel 17 påpeger, at mange delvist naturlige græsbevoksninger er i dårlig eller utilstrækkelig bevaringsmæssig stand, og at en række bestøvere, som er afhængige af dem, er truet, hvilket bringer bestøvningen i fare;

24. opfordrer til en stærkere harmonisering af de retlige rammer for husdyrhold i EU ved hjælp af fælles, videnskabeligt baserede dyrevelfærdsindikatorer og glæder sig over Kommissionens tilsagn om at evaluere og om nødvendigt revidere den eksisterende lovgivning om dyrevelfærd; understreger vigtigheden af at tage hensyn til de seneste videnskabelige fremskridt inden for dyrevelfærd og af at reagere på offentlig og politisk efterspørgsel samt markedsefterspørgsel efter højere standarder for dyrevelfærd; opfordrer Kommissionen til at fremsætte et lovforslag med det formål at udfase brugen af bure i EU's husdyrbrug og med en vurdering af muligheden for en udfasning inden 2027; understreger, at det er nødvendigt, at denne udfasning baseres på en videnskabeligt baseret konsekvensanalyse, og at der sikres en passende overgangsperiode; opfordrer Kommissionen til at vedtage en artsbaseret tilgang, der tager hensyn til og vurderer hvert enkelt dyrs karakteristika, og i henhold til hvilken der bør være opstaldningssystemer, der passer til dyrenes specifikke behov, samtidig med at dyrs og menneskers sundhed beskyttes, arbejdstagerne beskyttes, og der sikres tilstrækkelig støtte og en overgangsperiode med henblik på at bevare landbrugernes og avlernes konkurrenceevne;

25. minder om betydningen af et dyrevelfærdssystem af høj kvalitet, herunder vedrørende transport og slagtning; understreger, at et højt dyrevelfærdsniveau er en integreret del af en bæredygtig udvikling og nødvendigt for at sikre en særlig høj fødevarekvalitet, som fremmer sundere ernæring ved at opfylde forbrugeres krav og desuden bidrager til at bevare biodiversiteten; understreger, at der er behov for en sammenhængende og harmoniseret tilgang, der tager hensyn til menneskers sundhed, miljøet, biodiversiteten, dyresundheden og -velfærden og klimaet på en holistisk og fælles måde, når der henvises til et bæredygtigt fødevaresystem;

([66]) Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (EFT L 206 af 22.7.1992, s. 7).

**Onsdag den 20. oktober 2021**

26. mener, at det er vigtigt at indlede overtrædelsesprocedurer mod medlemsstater, der systematisk ikke overholder reglerne i forbindelse med gennemførelsen og håndhævelsen af den eksisterende dyrevelfærdslovgivning og, hvor det er nødvendigt, at lukke lovgivningsmæssige huller og fastsætte højere standarder i lovgivningen om dyrevelfærd; understreger, at det er afgørende, at EU tager hensyn til tredjelandes overholdelse af dyrevelfærdsstandarder, navnlig når det drejer sig om importerede produkter;

27. fremhæver, at dyr bør føle så lidt angst som muligt i forbindelse med transport og slagtning, og glæder sig derfor over hensigten om at revidere den gældende dyrevelfærdslovgivning vedrørende dyretransport og slagtning af dyr; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at fremme lokale slagteløsninger, herunder mobil slagtning, med mindre enheder og bedre uddannelse af personalet i at undgå lidelser for dyrene; opfordrer Kommissionen til at fremme alternativer til transport af levende dyr, hvor det er muligt;

28. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at gennemføre og håndhæve relevant EU-lovgivning, navnlig Rådets forordning (EF) nr. 1/2005 om beskyttelse af dyr under transport og dermed forbundne aktiviteter ([67]); beklager den nuværende manglende overholdelse af EU-Domstolens dom om, at beskyttelse af dyrevelfærd ikke stopper ved EU's ydre grænser, og at dyretransportører, der afrejser fra Den Europæiske Union, derfor også skal overholde EU's dyrevelfærdsregler, når de forlader EU, og påpeger samtidig de vanskeligheder, der er forbundet med håndhævelsen heraf som følge af manglende jurisdiktion i tredjelande;

29. minder om, at 70 % af nye sygdomme og pandemier har animalsk oprindelse ifølge IPBES; udtrykker dyb bekymring over den stadig hyppigere fremkomst af zoonotiske sygdomme, som overføres fra dyr til mennesker (antropozoonoser), såsom Q-feber, fugleinfluenza og den nye influenzatype influenza A (H1N1), som forværres af klimaændringer, miljøforringelse, ændringer i arealanvendelsen, skovrydning, ødelæggelse af og pres på biodiversiteten og naturtyper, ulovlig handel med vilde dyr og vores nuværende fødevareproduktions- og forbrugssystemer; understreger, at de dyreproduktionssystemer, som omfatter indespærring af tusindvis af dyr af samme genotype i umiddelbar nærhed af hinanden, kan øge deres modtagelighed for infektionssygdomme og skabe betingelser for fremkomsten og spredningen af zoonotiske sygdomme ([68]); opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at fremskynde overgangen væk fra denne landbrugspraksis og fra ikkebæredygtig anvendelse af vilde dyr og planter, herunder ulovlig handel, og hen imod bedre forvaltning af veterinærforebyggelse og fremme af høje standarder for dyresundhed og dyrevelfærd, herunder med EU's handelspartnere, med henblik på at forhindre spredning af zoonotiske sygdomme og invasive arter og fremme EU's høje standarder for biosikkerhed som bedste praksis på globalt plan; anerkender, at sygdomsforebyggelse og -beredskab, dvs. tilgængelighed af diagnosticerings-, forebyggelses- og behandlingsmetoder, er afgørende for at inddæmme nye trusler mod menneskers og dyrs sundhed;

30. glæder sig over Kommissionens anerkendelse af økologisk landbrug som et af de stærke elementer på EU's vej mod mere bæredygtige fødevaresystemer og ambitionen om at øge EU's landbrugsjord, der er økologisk landbrug, inden 2030; påskønner, at størstedelen af medlemsstaterne allerede har vedtaget mål om at øge det landbrugsareal, som anvendes til økologisk produktion; ser frem til analysen af den økologiske sektor i den overordnede konsekvensanalyse af strategien og understreger betydningen af den europæiske handlingsplan for økologisk landbrug med hensyn til at øge udbredelsen heraf; understreger, at udviklingen og væksten i den økologiske sektor skal ledsages af markedsdrevet udvikling og udvikling af forsyningskæden og foranstaltninger, der stimulerer yderligere efterspørgsel efter økologiske fødevarer og sikrer forbrugernes tillid, sammen med offentlige indkøb, skattemæssige incitamenter og en bred vifte af salgsfremmende foranstaltninger, forskning, innovation, uddannelse og overførsel af videnskabelig viden, hvilket alt sammen vil bidrage til stabiliteten på markedet for økologiske produkter og til en rimelig aflønning af landbrugerne;

---

([67]) EUT L 3 af 5.1.2005, s. 1.

([68]) IPBES Workshop Report on Biodiversity and Pandemics; EPRS, *The link between biodiversity loss and the increasing spread of zoonotic diseases;* HSI report, *The connection between animal agriculture, viral zoonoses, and global pandemics*; Dhingra SM, Artois J, Dellicour S, et al. 2018. 'Geographical and historical patterns in the emergences of novel highly pathogenic avian influenza (HPAI) H5 and H7 viruses in poultry', *Frontiers in Veterinary Science 5:84*. https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC5996087/; Jones BA, Grace D, Kock R, et al. 2013. 'Zoonosis emergence linked to agricultural intensification and environmental change', *Proceedings of the National Academy of Sciences of the United States of America 110(21):8399-404*. www.pnas.org/content/110/21/8399.

31. glæder sig over ideen om at forbedre, tilskynde til og belønne naturlig kulstofbinding i jorden, hvilket allerede er opnået på nogle bedrifter, og belønne landbrugerne yderligere for udvikling og opretholdelse af god landbrugspraksis, der binder kulstof, hvilket bør føre til en forøgelse af kulstofdræn i hele EU; understreger, at landbrugs- og fødevarepolitikker bør lette overgangen til bæredygtigt landbrug ved at belønne landbrugerne for de miljø- og klimamæssige fordele, de frembringer; understreger betydningen af naturbaserede løsninger såsom omfattende sædskifte, samdyrkning, permakultur, agroøkologi og genopretning af økosystemer og navnlig genopretning og vedligeholdelse af tørvemoser med henblik på at øge naturlige kulstofdræn og kulstofbinding; understreger imidlertid, at landbrugs- og produktionsmetoder med betydelige negative indvirkninger på klima, biodiversitet, jordbund, vand, luft og dyrevelfærd ikke bør modtage klimafinansiering eller belønnes; opfordrer Kommissionen til at undersøge en ramme for solid kulstofkvantificering og -certificering, som bør undgå muligheden for misvisende fremstilling, der også er kendt som grønvaskning; opfordrer Kommissionen til at fremlægge flere muligheder for kulstofbindende dyrkning og understreger, at kulstofmarkederne er en del af et langt bredere sæt lovgivningsmæssige og ikkelovgivningsmæssige foranstaltninger til reduktion af drivhusgasemissioner, og understreger, at ordninger for kulstofbindende dyrkning bør være en del af en incitamentværktøjskasse til at nå klimamålene; opfordrer til, at forslagene er i overensstemmelse med de i den grønne pagt fastsatte dyrevelfærds- og miljømålsætninger og princippet om ikke at gøre skade; støtter den stimulerende udbredelse af regenerative landbrugspraksisser og forbedring af adgangen til teknologier, data, uddannelse og oplysninger og supplementer til landbrugeres indkomst via kulstofbinding og betalinger for økosystemtjenester, hvilket øger deres modstandsdygtighed;

32. understreger betydningen af at garantere sikkerheden og mangfoldigheden af frø og planteformeringsmateriale for at sikre stabile udbytter og plantesorter, der er tilpasset presset fra klimaændringer, herunder traditionelle og lokalt tilpassede sorter, og sorter, der egner sig til økologisk produktion og landbrugssystemer med lavt input, samtidig med at der sikres gennemsigtighed og valgfrihed for landbrugere og adgang til genetiske ressourcer og innovative planteforædlingsteknikker med henblik på at bidrage til sunde frø og beskytte planter mod skadedyr og sygdomme og hjælpe landbrugerne med at tackle de voksende risici som følge af klimaændringer og sikre et incitament til åben innovation gennem plantevariationer;

33. gør opmærksom på de potentielle negative virkninger af koncentration og monopolisering i frøsektoren og opfordrer Kommissionen til om nødvendigt at fastlægge foranstaltninger til bekæmpelse af dem; understreger i denne forbindelse betydningen af åben innovation gennem rettigheder for planteforædlere og bemærker med bekymring de skadelige virkninger af omfattende patenter i frøsektoren; mener, at ikkekommerciel produktion og private borgeres og småproducenters brug af traditionelle og lokalt tilpassede frøsorter ikke bør være omfattet af uforholdsmæssigt streng EU- og national lovgivning; understreger betydningen af at bevare et stærkt indre marked for EU's frøsektor;

34. opfordrer til øget koordinering på EU-plan for at fremme bevarelse og bæredygtig udnyttelse af den genetiske mangfoldighed og til etablering af en fælles EU-platform for udveksling af oplysninger om bevarede genetiske ressourcer;

35. glæder sig over meddelelsen om revision af markedsføringsreglerne for traditionelle og lokalt tilpassede afgrødesorter med henblik på at bidrage til deres bevarelse og en bæredygtig anvendelse af dem; understreger behovet for at fremme registreringen af frøsorter, herunder til økologisk landbrug, og sikre lettere markedsadgang for traditionelle og lokalt tilpassende sorter.

36. noterer sig undersøgelsen af status for nye genomteknikker i henhold til EU-retten og i lyset af Domstolens dom i sag C-528/16 (SWD(2021)0092) og Kommissionens meddelelse om, at den agter at iværksætte en lovgivningsmæssig politisk foranstaltning, herunder en konsekvensanalyse og offentlig høring om planter, der er afledt af visse nye genomteknikker, med henblik på at opretholde et højt niveau for beskyttelse af menneskers og dyrs sundhed og miljøet, samtidig med at de potentielle fordele ved videnskab og innovation udnyttes, navnlig for at bidrage til bæredygtighed og til bæredygtighedsmålene for den europæiske grønne pagt og jord til bord-strategien; fremhæver forsigtighedsprincippet og behovet for at sikre gennemsigtighed og valgfrihed for landbrugere, forarbejdningsvirksomheder og forbrugere og understreger, at denne politiske indsats bør omfatte risikovurderinger og en omfattende oversigt over og vurdering af mulighederne for sporbarhed og mærkning med henblik på at opnå korrekt myndighedstilsyn og give forbrugerne relevante oplysninger, herunder vedrørende produkter fra tredjelande, for at sikre lige konkurrencevilkår;

**Onsdag den 20. oktober 2021**

37. gentager sin opfordring til Kommissionen om så hurtigt som muligt at fremlægge et nyt lovforslag om emnet kloning og »klonede fødevarer«; insisterer på, at dette forslag bør indeholde et forbud mod kloning, et forbud mod markedsføring og import af klonede dyr, deres formeringsmateriale og deres efterkommere og et forbud mod markedsføring og import af fødevarer fra klonede dyr og deres efterkommere; beklager dybt den manglende indsats for at regulere kloner og deres efterkommere og gentager, at naturlig eller kunstig avl eller avlsprocedurer, som medfører eller sandsynligvis vil medføre lidelse eller skade på et hvilket som helst af de pågældende dyr, ikke må anvendes, og at det er nødvendigt at sikre, at fødevarer fra klonede dyr og deres efterkommere ikke kommer ind i fødevarekæden;

38. fremhæver den vigtige rolle, som de europæiske landbrugere spiller med hensyn til at gennemføre omstillingen til et bæredygtigt fødevaresystem, og understreger, at der skal stilles tilstrækkelige finansielle ressourcer til rådighed for at opnå dette; understreger behovet for, at alle de forskellige bæredygtige produktionsmetoder, herunder økologisk produktion, integreret produktion og agroøkologi, anvendes, fremmes og støttes, da de kan sikre miljømæssig bæredygtighed, øge andelen af det samlede dyrkede areal, hvor der anvendes miljøvenlige systemer, og give stærke garantier med hensyn til kvalitet, sikkerhed, kvantitet og pris;

39. insisterer på, at de nationale strategiske planer, der skal udarbejdes af medlemsstaterne og godkendes af Kommissionen under den nye fælles landbrugspolitik, sikrer tilstrækkelig finansiel støtte til alle EU's landbrugere og skovbrugere med henblik på at styrke deres konkurrenceevne og indkomst, således at de og deres familier kan opnå en anstændig levestandard, bekæmpe affolkningen af landdistrikterne og opretholde dynamiske landbosamfund;

40. glæder sig over, at den nye fælles landbrugspolitik vil give incitamenter til at fremme innovative, digitale, økologiske, regionale og bæredygtige forretningsmodeller for landbrug og håndværksmæssig fødevareproduktion, navnlig ved at fremme korte forsyningskæder såsom produkter med beskyttede geografiske betegnelser eller oprindelsesbetegnelser, ved at overholde reglerne for det indre marked og gennem tilgange, der omfatter innovativ lokal logistik såsom »grønne knudepunkter« og integration af håndværksmæssig fødevareproduktion i andre sektorer i landdistrikterne såsom turisme og gastronomi; understreger, at regional markedsføring af landbrugsprodukter og partnerskaber spiller en vigtig rolle med hensyn til at fremme bæredygtige forsyningskæder; anerkender, at der er behov for import, hvis der ikke findes nogen lokal produktion;

41. opfordrer Kommissionen til kun at godkende nationale strategiske planer under den fælles landbrugspolitik, som klart viser en forpligtelse til bæredygtighed ud fra et økonomisk, miljømæssigt og socialt perspektiv og er i overensstemmelse med målene i den europæiske grønne pagt, de relevante EU-dækkende mål og Parisaftalen;

42. opfordrer til, at der i disse planer tages behørigt hensyn til de særlige udfordringer, som regionerne i EU's yderste periferi står over for med hensyn til biodiversitet, landbrugsproduktion og levering af fødevarer og råstoffer; understreger, at tilstrækkelig finansiel støtte under den fælles landbrugspolitik er afgørende for at give EU's landbrug mulighed for at bidrage til omstillingen til klimaneutralitet og for at forbedre bevarelsen af biodiversiteten; påpeger, at styrkede støtteforanstaltninger, herunder uddannelsesprogrammer og rådgivningstjenester, er afgørende for, at landbrugerne kan spille deres rolle med hensyn til at opfylde strategiens mål; opfordrer til, at »forbedrede økoordninger« gennemføres i nationale strategiske planer i overensstemmelse med Parlamentets holdning, således at unødvendig overlapning af konditionalitetskontroller undgås;

43. understreger, at sund jord er en forudsætning for at sikre sikkerheden af fødevare-, foder- og fiberproduktionen; opfordrer derfor Kommissionen og medlemsstaterne til at forhindre yderligere forringelse af jorden på EU-plan; understreger, at landbrugsjord er en grundlæggende naturressource, hvis gode tilstand er central for at opfylde jord til bord-strategien; understreger i denne forbindelse vigtigheden af den nye jordbundsstrategi og opfordrer Kommissionen til at træffe passende foranstaltninger baseret på denne strategi for at tilvejebringe de nødvendige løsninger; anerkender vigtigheden af jordens indhold af organisk stof og biodiversitet og de tjenesteydelser og varer, den tilvejebringer. beklager, at jorde er under stigende pres; mener, at en solid EU-dækkende overvågning af jordorganismer og tendenser med hensyn til typer og mængde bør indføres og vedligeholdes i alle medlemsstater;

44. anerkender vigtigheden af landskabstræk med høj diversitet, som er vigtige for at opretholde grundlæggende økosystemfunktioner, f.eks. bestøvning eller naturlig bekæmpelse af skadegørere, hvilket er til gavn for landbrugsproduktionen og øger produktiviteten på lang sigt; glæder sig over EU's mål om at afsætte mindst 10 % af landbrugsområdet til dette formål; minder om resultaterne af konsekvensanalysen af 20. oktober 2011 med titlen »common agricultural policy towards 2020« (den fælles landbrugspolitik mod 2020) (SEC(2011)1153), der fastsætter, at dette ikke vil have væsentlige konsekvenser for produktionen og indtægten på bedriftsniveau;

45. understreger, at landbrugsjord er en begrænset ressource og derfor skal anvendes effektivt; fremhæver behovet for at inkludere innovative landbrugsmodeller med lav arealanvendelse såsom gartnerier og insektlandbrug i strategien;

46. peger på, at »beskyttet dyrkning« af frugt og grøntsager i moderne væksthuse er et yderst bæredygtigt fødevareproduktionssystem, som anvendes i stigende omfang og indebærer en række fordele; opfordrer Kommissionen til at anerkende den løbende omstilling inden for den europæiske gartnerisektor, som giver mulighed for mere bæredygtig fødevareproduktion og bidrager til fødevaresikring, fødevaresikkerhed, øget ressourceeffektivitet og mindre fødevarespild i hele fødevareproduktionskæden; fremhæver, at moderne gartneri ud over at have et lille fodaftryk i relation til arealanvendelse bidrager til forskellige mål i strategien såsom et lille inputbehov, effektiv ressourceanvendelse og produktion af frugter og grøntsager tæt ved forbrugsstedet og derved fremmer kortere forsyningskæder og forsyningssikkerhed; opfordrer Kommissionen til at overveje investering af forsknings- og innovationsmidler i beskyttede dyrkningssystemer i moderne drivhuse, som bruger færre ressourcer til at frembringe det samme udbytte;

47. opfordrer Kommissionen til at tilskynde medlemsstaternes regeringer til at udvide eksisterende systemer eller oprette nye systemer, som tillader enkeltpersoner i befolkningen at leje og bruge forladt og ubrugt jord, der ejes af regeringen, til fødevareproduktion;

48. understreger vigtigheden af at bruge skovlandbrug og »skovgardiner« til at begrænse presset på naturlige skove, hjælpe med at bekæmpe klimaændringerne og øge produktiviteten og som alternativer til brugen af gødningsprodukter i landbrugsproduktionen; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at udvikle redskaber i deres fremtidige nationale strategiske planer for at tilskynde til genplantning af skov og skovrejsning og til at fremme bæredygtigt skovlandbrug, herunder græsningsarealer, hvor det er muligt; opfordrer Kommissionen til at fremme særlige uddannelsesprogrammer i hele EU, som skal gøre landbrugerne opmærksomme på fordelene ved trævegetation i landbrug; understreger, at genopretning og foryngelse af eksisterende skovlandbrugssystemer samt etablering af nye vil kunne bidrage til målet i biodiversitetsstrategien om plantning af 3 mia. træer, hvilket tjener både biodiversitets- og klimamæssige mål samt målet om diversificering og cirkularitet;

49. understreger vigtigheden af solide og strenge kriterier for biomassebaseret produktion af vedvarende energi og opfordrer Kommissionen til at fremlægge videnskabeligt baserede kriterier som en del af revisionen af direktivet om fremme af vedvarende energi;

50. minder om, at det europæiske landbrugsfødevare- og fiskerisystem altid bør levere en tilstrækkelig og varierende forsyning af sikre, næringsrige, billige og bæredygtige fødevarer til mennesker og understreger, at højere økonomisk, miljømæssig og social bæredygtighed i fødevareproduktionen i sidste ende vil øge deres modstandsdygtighed på mellemlang og lang sigt og skabe nye økonomiske muligheder og bidrage til anvendelsen af råvarer af europæisk oprindelse; fremhæver, at mere lokalt producerede fødevarer kan bidrage til alle disse mål, herunder fødevaresikkerhed; minder om, at 33 mio. mennesker i EU ([69]) hver anden dag ikke har råd til et kvalitetsmåltid; understreger, at prisoverkommelighed og tilgængelighed af fødevarer kræver passende politiske tiltag og fortsat skal være et centralt element i vurderingen af stigninger i produktionsomkostningerne, herunder som følge af ændrede landbrugspraksisser; fremhæver behovet for at støtte udviklingen af små og mellemstore virksomheder i landdistrikterne, der producerer bæredygtige fødevarer;

51. opfordrer Kommissionen til at integrere spørgsmål vedrørende fødevarehjælp i fra jord til bord-strategien, eftersom mange europæere lider under mangel på mad, især enlige forsørgere og studerende, og de sociale og økonomiske konsekvenser af pandemien vil øge dette tal; anerkender den unikke rolle, som fødevarehjælpeorganisationer spiller i hele EU, og mener, at de skal støttes bedre på grund af det stadig større antal mennesker, der har brug for hjælp; mener, at vi for at øge vores fødevaresystems modstandsdygtighed skal styrke sammenhængen mellem fødevarepolitikker og landbrugspolitikker på alle planer fra det lokale til det europæiske plan;

52. glæder sig over, at den europæiske grønne pagt har til formål at sikre anstændige levevilkår for mennesker, der arbejder inden for landbrug og fiskeri, og for deres familier; minder om, at den sociale dimension skal integreres fuldt ud i alle fremtidige initiativer under strategien sammen med økonomiske og miljømæssige dimensioner; understreger, at covid-19-pandemien har kastet nyt lys over udfordrende arbejds- og levevilkår, og understreger derfor betydningen af at beskytte de individuelle og kollektive arbejdstagerrettigheder og sociale rettigheder for landbrugsarbejdere og arbejdstagere, herunder sæsonarbejdere og mobile arbejdstagere, der er ansat i EU's fødevareforsyningskæde; opfordrer til ordentlige arbejds- og levevilkår for alle arbejdstagere i sektoren, kollektive overenskomstforhandlinger og social beskyttelse;

([69]) Eurostat, 2018.

**Onsdag den 20. oktober 2021**

53. tilskynder Kommissionen og medlemsstaterne til at betragte landbrugsjord, landbrugsmæssig knowhow og fødevareforsyningskæden og dens arbejdstagere som et strategisk aktiv for alle europæeres sikkerhed og trivsel, og til at sikre, at arbejdsforhold og sociale sikringsforhold i fødevarekæden, herunder med passende kontrol af urimelig praksis i denne kæde, opfylder nationale standarder, EU-standarder og internationale standarder for alle arbejdstagere;

54. understreger betydningen af sæsonarbejdere for at sikre en velfungerende forsyningskæde og opfordrer til solide foranstaltninger til at sikre passende arbejds- og leveforhold for disse arbejdere; opfordrer detailhandlere til at vise ansvarlighed og overholde sociale, miljømæssige og økonomiske bæredygtighedskriterier i deres indkøbspraksis;

55. glæder sig over, at Kommissionen har til hensigt at foreslå en nødplan til håndtering af fødevarekriser ved at gøre status over de erfaringer, der er indhøstet under covid-19-pandemien, og ved at medtage harmoniserede foranstaltninger, der skal garantere et velfungerende indre marked; mener, at fremme af territoriale fødevareprojekter, som stimulerer udviklingen af korte fødevarekredsløb i medlemsstaterne, kan bidrage til at imødegå denne krise;

56. er enig i, at covid-19-pandemien har vist vigtigheden af at sikre et robust, bæredygtigt og modstandsdygtigt fødevaresystem, der fungerer under alle forhold, og et, som er i stand til at sikre, at de europæiske forbrugere har adgang til tilstrækkelige mængder af økonomisk overkommelige og lokale fødevarer; understreger nødvendigheden af i denne forbindelse at bevare et velfungerende indre marked, og navnlig transport af fødevarer, også i perioder med sundhedskriser; understreger samtidig, at pandemien også bør ses som en mulighed for at opbygge et bæredygtigt og modstandsdygtigt fødevaresystem og ikke som en undskyldning for at slække på ambitionerne, da bæredygtighed og sundhed går hånd i hånd;

57. understreger, at der, delvist på grund af afbrydelserne af de globale produktionskæder og de øgede prisudsving som følge af covid-19-pandemien, er behov for at udvikle åben strategisk autonomi for EU med henblik på at sikre adgang til vigtige markeder og mindske afhængigheden af import af kritisk vigtige varer såsom plantebaserede proteinkilder; gentager, at landbrugsfødevaresystemer skal anerkendes som et afgørende aspekt af EU's åbne strategiske autonomi med henblik på at sikre tilstrækkelig adgang til ufarlige og kvalitetssikrede fødevarer og opretholde velfungerende og modstandsdygtige fødevareforsyningskæder og handelsstrømme under fremtidige kriser i overensstemmelse med artikel 2, stk. 1, i Parisaftalen;

58. understreger, at landbrugsfødevaresektoren støtter ikke blot landbrugere, men også opstrøms- og nedstrømsvirksomheder, sikrer og skaber arbejdspladser og er rygraden i hele fødevareindustrien; fremhæver i denne forbindelse, at bevarelsen af kulturlandskabet er den drivende kraft for aktive landdistrikter; fremhæver betydningen af traditionelt håndværk i den regionale og lokale fødevareproduktion og den rige kulturelle mangfoldighed, der følger heraf; minder om, at opretholdelse og videregivelse af viden om håndværk inden for fødevareproduktionen også bør støttes som en horisontal del af fra jord til bord-strategien, f.eks. ved bedre at inddrage det i deltagelsesbaserede forsknings- og udviklingsprogrammer;

59. udtrykker skuffelse over manglen på fokus og ambitioner, hvad angår fiskeri- og akvakultursektorens bidrag og potentiale i jord til bord-strategien; opfordrer Kommissionen til at tage behørigt hensyn til særlige forhold ved fiskeri og akvakultur i alle fremtidige lovgivningsforslag, strategier eller retningslinjer; understreger behovet for en økosystembaseret tilgang for at bringe fiskebestandene på bæredygtige niveauer og genoprette hav- og kystøkosystemerne, der også bør fokusere på fiskeri- og akvakultursektorernes fordele og deres sociale, økonomiske og miljømæssige bæredygtighed;

60. understreger, at solide og pålidelige lovrammer for fiskeri- og akvakultursektoren, der konstant anvender forsigtighedsprincippet, og som er tilpasset de ajourførte strategiske retningslinjer for en bæredygtig udvikling af akvakultursektoren i EU, bør danne grundlag for bæredygtig udnyttelse i sektoren samt bedre dyrebeskyttelses- og dyresundhedsforanstaltninger, herunder mindre brug af veterinære lægemidler og antibiotika med stigninger i fiskebestande til følge og mere klarhed omkring anvendelsen af områder og licenser for alle menneskeskabte anvendelser, herunder i akvakultur, hvilket vil øge forudsigeligheden for investeringer uden at undergrave miljølovgivningen; fremhæver vigtigheden af en gennemsigtig og deltagelsesbaseret mekanisme i overensstemmelse med direktiv 2014/89/EU om rammerne for maritim fysisk planlægning med henblik på at indrømme plads til alle interessenter på en fair måde; understreger behovet for fuldt ud at respektere beskyttede havområder;

61. understreger, at gode sporbarhedsmekanismer, der imødekommer forbrugernes krav ved at give oplysninger om, hvor, hvornår, hvordan og hvilke fisk der er fanget eller opdrættet, herunder oprindelse og produktionsmetode og høje bæredygtigheds- og dyrevelfærdsstandarder for alle produkter, der sælges på EU's markeder, herunder dem, der importeres fra lande uden for EU, er afgørende for at sikre fødevaresikkerhed, gennemsigtighed for forbrugerne, sektoren og de forskellige forvaltninger, bekæmpelse af ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri og for at nå målene i den grønne pagt og målene for bæredygtig udvikling; understreger derfor vigtigheden af nye teknologier, der er cybersikre, med hensyn til at udvikle nøjagtige digitaliserede decentraliserede sporingssystemer; opfordrer til en koordineret tilgang for at sikre sammenhæng mellem forskellige initiativer på dette område med inddragelse af alle aktører i værdikæden; opfordrer til kontrolforanstaltninger for at sikre, at alle importerede fiskevarer, der kommer ind på EU-markedet, overholder internationalt aftalte sociale standarder, såsom dem, der er fastsat i ILO-konvention nr. 188 om arbejdsforhold i fiskerisektoren og gennemført i EU ved Rådets direktiv (EU) 2017/159 ([70]), med henblik på at forhindre, at fiskevarer markedsføres i EU fanget af fartøjer, der ikke overholder sociale minimumsstandarder;

62. minder om den fælles fiskeripolitiks mål om at sikre en bæredygtig udnyttelse af havets levende biologiske ressourcer, genoprette og opretholde fiskebestandene over de biomasseniveauer, der kan give maksimalt bæredygtigt udbytte, samt at sikre rentabiliteten af fiskeriet og bidrage til at forsyne EU-markedet med fødevarer med høj næringsværdi og mindske EU-markedets afhængighed af fødevareimport, og understreger behovet for at forbedre overvågningen, kontrollen og håndhævelsen af den fælles fiskeripolitik, herunder fuld gennemførelse af landingsforpligtelsen og indførelse af elektronisk overvågning af visse fartøjer;

63. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at bygge videre på eksisterende bæredygtige praksisser og til at fremme, tilskynde til og yde passende støtte til overgangen til fiskeri og akvakultur med lav indvirkning og bæredygtig udvikling af sektorerne, herunder kystfiskeri af mindre omfang, f.eks. ved anvendelse af selektive fiskeredskaber, miljøvenlig akvakultur, herunder økologisk akvakultur, og energieffektivitetsløsninger og ved at øge procentdelen af de nationale kvoter, der tildeles kystfiskeri af mindre omfang; understreger, at det er nødvendigt at støtte fiskerne og aktørerne i forsyningskæden for fiskevarer, herunder i regionerne i den yderste periferi, i forbindelse med omstillingen til mere digitale praksisser ved hjælp af omfattende investeringer i uddannelse og finansiering af digitalisering og omlægning til »grønne« praksisser og værktøjer; understreger i denne henseende betydningen af Den Europæiske Hav- og Fiskerifond (EHFAF) for at fremme udviklingen af en bæredygtig blå økonomi og modernisere fiskerisektoren i overensstemmelse med den fælles fiskeripolitiks mål;

64. kræver, at Rådet for Den Europæiske Union proaktivt offentliggør alle dokumenter i forbindelse med vedtagelsen af regler om den samlede tilladte fangstmængde (TAC) i overensstemmelse med Den Europæiske Ombudsmands anbefaling i sag 640/2019/FP;

65. understreger behovet for at overvåge og fremme ansvarlig udnyttelse af fiskeressourcerne og samtidig anvende nultolerance i kampen mod ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri ved at gøre fuld brug af de instrumenter, som EU råder over, i overensstemmelse med IUU-forordningen ([71]), herunder ved at anvende »røde kort«, hvis et land ikke opfylder EU's krav, og ved at styrke politikken for bæredygtige fiskeriaftaler med tredjelande; gør opmærksom på, at disse aftaler skal blive reelt bæredygtige og skal være i overensstemmelse med den bedste tilgængelige videnskabelige rådgivning, og at de hverken må true småfiskerisektoren i tredjelande eller true den lokale fødevaresikkerhed;

66. opfordrer indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til at levere resultater med hensyn til de retligt bindende foranstaltninger, som den har forpligtet sig til inden for rammerne af Natura 2000-havområderne, og til at vedtage en holistisk tilgang til havmiljøet og tackle de grundlæggende årsager til vandforurening, herunder havaffald og by- og industrispildevand, sætte en stopper for praksisser, der er skadelige for havmiljøet og menneskers sundhed, og tilskynde fiskerne til at indsamle havaffald på en bæredygtig måde og samtidig undgå yderligere brændstofforbrug og emissioner samt bifangst af havdyr og fisk og negative indvirkninger på økosystemerne, og til at gennemføre foranstaltninger til at forbedre vandkvalitet og sygdomsbekæmpelse og begrænse populationstætheden i akvakulturproduktionen af hensyn til den menneskelige sundhed og dyrevelfærden;

---

([70]) Rådets direktiv (EU) 2017/159 af 19. december 2016 om iværksættelse af den aftale vedrørende gennemførelsen af Den Internationale Arbejdsorganisations 2007-konvention om arbejdsforhold i fiskerisektoren, der er indgået den 21. maj 2012 af Sammenslutningen af Landbrugsandelsorganisationer i EU (Cogeca), Det Europæiske Transportarbejderforbund (ETF) og Sammenslutningen af Nationale Fiskeriorganisationer i Den Europæiske Union (Europêche) (EUT L 25 af 31.1.2017, s. 12).

([71]) Rådets forordning (EF) nr. 1005/2008 af 29. september 2008 om en EF-ordning, der skal forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri (EUT L 286 af 29.10.2008, s. 1).

**Onsdag den 20. oktober 2021**

67. fremhæver værdien af kvinders og mænds arbejde i fiskeri- og akvakultursektoren og den vigtige rolle, som kvinder spiller i forarbejdningen, promoveringen og markedsføringen af de fisk, der fanges; minder om potentialet i bæredygtig akvakultur og fiskeri til at skabe grønne job og mener, at den økologiske omstilling af fødevaresystemerne, herunder fiskeriet, bør ske på en måde, der sikrer en rimelig indkomst og en stærk position i hele værdikæden, og understreger i denne forbindelse betydningen af producentorganisationernes aktive deltagelse i fiskeri- og akvakultursektoren;

68. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at støtte og fremme udviklingen af mere bæredygtige fangstmetoder og redskaber og mere skånsomme metoder til fangst, landing, transport og slagtning af fisk og hvirvelløse havdyr på grundlag af den bedste tilgængelige videnskab samt forbedringer af dyrevelfærdsstandarderne for opdrættede fisk med henblik på at mindske stress og forbedre fiskekvaliteten; understreger, at Unionen bør støtte og fremme investeringer i sådanne redskaber, metoder og forbedringer;

69. fremhæver bidraget fra dambrugsfiskeri med dets traditionelle forvaltningspraksis med hensyn til at opfylde målene i fra jord til bord-strategien og den forbundne biodiversitetsstrategi; understreger, at opdyrkede dambrugsområder udgør leveområder for sjældne arter, bidrager positivt til klimaet og til vandreserver, tjener som dræn for næringsstoffer og fastholder sedimenter og bidrager til en bæredygtig produktion af regionale fødevarer; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at overveje dambrugsfiskeri i relevante foranstaltninger og programmer;

70. minder om, at primærproducenter indtægtsmæssigt er væsentligt ringere stillet end andre erhvervsdrivende i både fødevareforsyningskæden og resten af økonomien; understreger, at det er af afgørende betydning at styrke primærproducenternes position i fødevareforsyningskæden, navnlig for så vidt angår små og mellemstore producenter, for at sætte dem i stand til at få en rimelig andel af merværdien af bæredygtigt producerede fødevarer, herunder gennem tilskyndelse til samarbejde og kollektive aktioner, idet der gøres brug af de muligheder, der findes i de fælles markedsordninger for landbrugs-, fiskeri- og akvakulturprodukter, herunder tilpasning af konkurrencereglerne;

71. understreger, at sikring af en stabil og rimelig indkomst for primærproducenter er afgørende for at muliggøre fødevaresystemets overgang til større bæredygtighed og mere cirkulært landbrug, bekæmpe urimelig handelspraksis og håndtere risici og kriser; opfordrer til, at primærproducenter i hele EU støttes i denne omstilling, herunder gennem indførelse af nye teknologier og med hensyn til at sikre øget effektivitet vedrørende landbrugssystemer, affaldshåndtering og inputforsyning og -emballering; understreger, at producentpriserne skal dække omkostningerne ved produktion og afspejle social, økonomisk og miljømæssig bæredygtighed og dermed være i overensstemmelse med målene i den europæiske grønne pagt;

72. mener, at forsyningskædeaftaler bør tilskyndes til at sikre landbrugere en rimelig fordeling af værdien og samtidig sikre større gennemsigtighed og sporbarhed i forsyningskæden som helhed og fremme væksten i unges beskæftigelse i sektoren;

73. glæder sig over målet om at afkorte forsyningskæderne; påpeger dog virkeligheden for ømedlemsstater og øområder, der er adskilt fra det europæiske fastland, og som står over for problemer med isolation og afhængighed af import af nødvendige produkter som f.eks. korn til dyrefoder, og at de bør tilgodeses ved gennemførelsen af foranstaltninger med henblik på at reducere afhængigheden af transport over lange strækninger og andre foranstaltninger, der vil afkorte forsyningskæderne; fremhæver, at uden transporten over lange strækninger af visse fødevarer ville fødevaresikkerheden for disse afkoblede områder blive bragt i fare;

74. bemærker, at borgernes forventninger udvikler sig og medfører betydelige ændringer på fødevaremarkedet med en stigende efterspørgsel efter lokalt producerede fødevarer til følge; understreger betydningen af lokalt producerede fødevarer, de muligheder, det giver vores landbrugere, og de betydelige positive bidrag, det kan give vores miljø; opfordrer derfor Kommissionen og medlemsstaterne til aktivt at fremme udviklingen af lokale fødevarestrategier sammen med initiativer i den korte forsyningskæde;

75. anerkender betydningen af friske økologiske fødevarer, der forbruges lokalt, hvilket er en fordel for forbrugernes sundhed og miljøet; fremhæver det store potentiale i at fremme samarbejdet mellem de lokale primærproducenter og udbydere af turismetjenester, som kan øge forbruget af friske lokalt dyrkede fødevarer; opfordrer til støtteforanstaltninger, som kan fremme dette samarbejde;

76. opfordrer til fremme af foranstaltninger, der giver mulighed for forarbejdning af råmaterialer så tæt på oprindelsesstedet som muligt, hvilket begrænser $CO_2$-aftrykket betydeligt og sikrer bedre sporbarhed for fødevarer;

77. understreger, at samtidig med at nye bæredygtige forretningsmodeller udgør et enormt potentiale for SMV'er, kan flere af de initiativer, der indgår i strategien, føre til overdrevent bureaukrati; glæder sig over Kommissionens tilsagn om at holde sig til bedre reguleringsværktøjer, at vurdere virkningen på SMV'er samt at træffe foranstaltninger for at fremme bæredygtige og cirkulære forretningsmodeller, navnlig for SMV'er, at gøre brug af InvestEU-fonden for at smidiggøre adgangen til finansiering for SMV'er samt at tilbyde tilpassede løsninger for at hjælpe SMV'er med at udvikle nye færdigheder og forretningsmodeller; opfordrer indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til at mindske den administrative byrde for små og mellemstore deltagere i fødevarekæden gennem foranstaltninger såsom strømlining af registreringsprocesserne og effektivisering af tilladelses- og licensgodkendelser og også ved at sikre, at relevante regulerende organer er behørigt bemandede, så små fødevareproducenter kan få markedsført deres produkter så hurtigt og let som muligt;

78. mener, at det tildelte budget til opfyldelse af ambitionerne i EU's grønne pagt og mekanismen for en retfærdig omstilling er utilstrækkeligt til på en socialt bæredygtig måde at tage hånd om konsekvenserne af den forventede omstilling; opfordrer til, at mekanismen for en retfærdig omstilling også skal dække landbrugsregioner, der kan blive påvirket negativt, og understreger behovet for at sikre behørig inddragelse af arbejdsmarkedets parter i defineringen og implementeringen af strategiens fremtidige initiativer; minder om, at overgangen til dette system vil kræve betydelige investeringer, og at det ikke kan gennemføres uden de europæiske landbrugeres medvirken og støtte;

79. opfordrer indtrængende Kommissionen til nøje at håndhæve direktiv (EU) 2019/633 om urimelig handelspraksis og nøje overvåge dets gennemførelse i national ret; opfordrer Kommissionen til at styrke indsatsen for at styrke landbrugernes position i fødevareforsyningskæden og fremsætte konkrete forslag i overensstemmelse med strategien;

80. gentager, at det er uacceptabelt at have to forskellige kvaliteter af fødevarer, og at dette bør modvirkes fuldt ud for at forhindre forskelsbehandling og vildledning af EU's forbrugere; mener derfor, at jord til bord-strategien skal indeholde bestemmelser, der forhindrer en dobbeltstandard for fødevarekvalitet, og opfordrer med henblik herpå Kommissionen til nøje at overvåge situationen på markedet og om nødvendigt foreslå målrettet lovgivning; understreger endvidere forbrugerorganisationernes rolle med hensyn til at kortlægge disse vildledende former for praksis;

81. minder Kommissionen om, at den skal følge op på EU's adfærdskodeks for ansvarlig forretnings- og markedsføringspraksis ved at udarbejde en overvågningsramme for fødevare- og detailsektorerne og fremlægge lovgivningsmæssige forslag, såfremt fremgangen med integration af økonomisk, miljømæssig og social bæredygtighed og hensyn til dyrevelfærd i virksomheders strategier er utilstrækkelig, og derigennem fremme og belønne bæredygtige landbrugsproducenters indsats, samtidig med at tilgængeligheden og den prismæssige overkommelighed af sunde, bæredygtige fødevarevalg øges, og fødevaresystemets overordnede miljømæssige fodaftryk og de samfundsmæssige omkostninger ved usund kost reduceres;

82. insisterer på, at det er nødvendigt, at EU's adfærdskodeks for fødevare- og detailvirksomheder fokuserer på forpligtelser, der er relevante for skabelse af sunde og bæredygtige fødevaremiljøer, og som er specifikke, målbare og tidsbestemte, og som kan tackle dobbeltstandarder i landbrugspraksis og er centreret om nøgleoperationerne for de involverede enheder;

83. understreger vigtigheden af at standse og håndtere konsolidering og koncentration i detailsektoren for dagligvarer med henblik på at sikre retfærdige priser for landbrugere og anstændige arbejdsforhold for arbejdstagere; insisterer på, at det er nødvendigt, at aktørerne i begyndelsen af forsyningskæden tager hensyn til landbrugets produktionsomkostninger, og at der anvendes rimelige priser i alle led i forsyningskæden; minder om vigtigheden af at gøre landbrugerne mere modstandsdygtige på markedet ved at få mere værdi ud af fødevarekæden, hvilket opnås ved at tilskynde dem til at være med i producentorganisationer eller kooperativer;

84. opfordrer til, at der foretages forbedringer på en ikkediskriminerende måde af EU's politik for salgsfremstød for landbrugsprodukter og fødevarer samt af EU's skoleordning og initiativet European Healthy School Lunches; mener, at disse forbedringer bør styrke europæisk landbrugsproduktion af høj kvalitet og bidrage til bæredygtig produktion og bæredygtigt forbrug i overensstemmelse med denne strategi, den europæiske grønne pagt og målene for bæredygtig udvikling; mener, at disse forbedringer bør fokusere på pædagogiske budskaber baseret på tilgængelige videnskabelige data, på EU's kvalitetsmærker såsom EU's økomærke og geografiske betegnelser, på korte, lokale og regionale forsyningskæder, på sund ernæring og livsstil og på fremme af et større forbrug af frugt og grøntsager som led i en varieret og afbalanceret kost og et lavere indtag af sukker, salt og fedt med henblik på at reducere forekomsten af fedme;

**Onsdag den 20. oktober 2021**

85. understreger desuden, i forbindelse med EU's forbrugsfremmende program, betydningen af at gøre miljøet grønnere, både indendørs og udendørs, som en naturlig løsning både på virkningerne af klimaændringerne og luftforureningen og for at skabe sunde omgivelser og øge befolkningens trivsel;

86. understreger behovet for at øge de europæiske oplysningskampagner om moderat forbrug af vin og samtidig fortsat fremme kvalitetsprodukter; mener, at kun brede informations- og oplysningskampagner vil være effektive med hensyn til at bekæmpe forbrugsmisbrug, og minder om, at moderat forbrug af vin er en del af middelhavskosten;

87. anerkender EU's kvalitetsordningers rolle for geografiske betegnelser i EU såsom beskyttet oprindelsesbetegnelse (BOB), beskyttet geografisk betegnelse (BGB), geografiske betegnelser for spiritus og aromatiseret vin og garanteret traditionel specialitet (GTS), som er fremragende eksempler på, at EU har fastsat kvalitetsstandarder inden for landbruget; glæder sig over revisionen af EU's politik for geografiske betegnelser, der skal gøre det muligt for beskyttede geografiske betegnelser eller oprindelsesbetegnelser yderligere at bidrage til den økonomiske, sociale og miljømæssige bæredygtighed i de europæiske regioner til gavn for producenter, forbrugere og samfundet som helhed gennem produktion af produkter af høj kvalitet, der skaber en stærk forbindelse til regionerne; understreger behovet for at forbedre anerkendelsen af deres ægthed blandt forbrugere, som ikke altid er i stand til at skelne europæiske geografiske betegnelser fra andre produkter uden betegnelsen; mener, at det også er nødvendigt at reducere den administrative byrde for små producenter, som ønsker at tilslutte sig disse kvalitetsordninger, og styrke beskyttelsen af geografiske betegnelser mod misbrug eller efterligning på internationalt plan; gentager deres vigtige rolle for handelen mellem EU og partnerlande;

88. fremhæver anerkendelsen i strategien af, at de fleste europæeres kost ikke er i overensstemmelse med anbefalingerne om sunde kostvaner, og at der er behov for en befolkningsdækkende ændring af forbrugsmønstrene i retning af sundere fødevarer, kost og livsstil, herunder et øget forbrug af bæredygtigt og regionalt producerede planter og plantebaserede fødevarer, såsom friske frugter og grøntsager, hele korn og bælgplanter, og for at imødegå overforbruget af kød og ultraforarbejdede produkter samt produkter med et højt indhold af sukker, salt og fedtstoffer, som også vil være til gavn for en mere modstandsdygtig økonomi; fremhæver, at EU-dækkende videnskabelig baserede anbefalinger, herunder klare målsætninger, for bæredygtig, sund og mere afbalanceret kost, som tager hensyn til de kulturelle og regionale forskelle i europæiske fødevarer og kostplaner og forbrugernes behov, vil kunne hjælpe og virke tilskyndende for forbrugerne og vil kunne give medlemsstaterne et oplyst grundlag for deres egne bestræbelser på at integrere bæredygtighedselementer i den nationale kostvejledning; opfordrer Kommissionen til at udvikle sådanne anbefalinger og specifikke foranstaltninger, som på en effektiv måde kan fremme en sund, bæredygtig og mere afbalanceret kost;

89. glæder sig over, at strategien med rette anerkender den rolle og indflydelse, som fødevaremiljøet spiller i udformningen af forbrugsmønstre, og behovet for at gøre det nemmere for forbrugere at vælge en sund og bæredygtig kost; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at anlægge en mere systematisk og evidensbaseret tilgang for at fremme skabelsen af sunde, bæredygtige og retfærdige fødevaremiljøer i stedet for kun at basere sig på en adfærdskodeks; gentager betydningen af at fremme sund, mere afbalanceret og bæredygtig kost ved at forbedre fødevaremiljøet, øge forbrugernes bevidsthed om betydningen af forbrugsmønstre, herunder via digitale kanaler, og stille oplysninger om kost, der er bedre for det menneskelige helbred og har et mindre kulstofaftryk og miljøaftryk såsom produkter fra korte lokale og regionale forsyningskæder, til rådighed, hvilket bør ledsages af en række foranstaltninger til at gøre fødevareproduktion mere bæredygtigt som standard;

90. opfordrer til en omfattende og komplementær række af foranstaltninger, herunder lovgivningsmæssige foranstaltninger og oplysningskampagner rettet mod forbrugerne, der kan reducere de omkostninger, som meget forarbejdede fødevarer med et højt salt-, sukker- og fedtindhold skaber for folkesundheden; opfordrer de store fødevareproducenter og detailhandlere til hurtigt og seriøst at ændre sammensætningen af de forarbejdede fødevarer, der ikke er omfattet af EU's kvalitetsordninger, hvor der kan opnås forbedringer i retning af en sundere sammensætning, og glæder sig over Kommissionens hensigt om at iværksætte initiativer til at stimulere denne ændrede sammensætning, herunder ved at fastsætte maksimumsgrænser for sukker, fedt og salt i visse forarbejdede fødevarer, og opfordrer indtrængende Kommissionen til nøje at overvåge fremskridtene med hensyn til ændret sammensætning; understreger, at sådanne ændrede sammensætninger også bør søge at minimere de sundhedsrisici, der er forbundet med fødevareforbedringsmidler, pesticidrester og skadelige kemikalier; opfordrer til særlig opmærksomhed på fødevarer til børn og andre fødevarer til særlige formål og for indførelse af en effektiv og EU-dækkende tilgang til at tackle børns og unges eksponering for reklame og markedsføring af forarbejdede fødevarer med et højt indhold af fedt, sukker og salt på tv og i radio samt på digitale medier;

91. mener, at videre udvikling og bæredygtig innovation inden for planteproteinproduktion og alternative proteinkilder i EU, såsom insekter eller alger, er en måde til effektivt at håndtere mange af de miljø- og klimaudfordringer på, som EU's landbrug står over for, samt forebygge afskovning, tab af biodiversitet og forringelse af økosystemer i lande uden for EU og mindske Europas aktuelle afhængighed af forsyninger af planteproteiner; opfordrer Kommissionen til at bygge videre på sin rapport om udviklingen af planteproteinsektoren i Den Europæiske Union (COM(2018)0757) og til at fremlægge en EU-strategi for proteinomstilling, der omfatter efterspørgsels- og udbudssiden for at støtte og fremme en bæredygtig produktion af proteinafgrøder, herunder lokale forsyninger af foderstoffer og fødevareproduktion, øge EU's selvforsyning og mindske de globale miljø- og klimapåvirkninger; understreger betydningen af at mindske afhængigheden af import af proteinafgrøder fra oversøiske lande;

92. minder om sin opfordring til at udvide EU's generiske risikovurdering til al lovgivning for at forhindre, at forbrugerne udsættes for farlige stoffer i fødevarer;

93. minder om, at ernæringsprofiler, der skulle have været udarbejdet for længst, fortsat er relevante og nødvendig for at nå målene i forordning (EF) nr. 1924/2006 om ernærings- og sundhedsanprisninger ([72]); glæder sig over meddelelsen om, at der vil blive fremsat et lovforslag for at indføre ernæringsprofiler; påpeger, at mange fødevarer, herunder nogle, der markedsføres over for børn, stadig anvender sundheds- og ernæringsanprisninger, selv om de har et højt indhold af problematiske næringsstoffer; understreger, at der skal udvikles et solidt sæt ernæringsprofiler for at forbyde anvendelsen af ernærings- og sundhedsanprisninger i relation til fødevarer med et højt indhold af fedt, sukker og/eller salt; opfordrer til, at man er særligt opmærksom på fødevarer til børn og andre fødevarer til særlige formål;

94. anerkender, at internationale folkesundhedsorganisationer som Verdenssundhedsorganisationen har udpeget næringsdeklarationer på forsiden af emballagen som et centralt redskab, der kan hjælpe forbrugerne med at vælge mere afbalancerede og sundere fødevarer på et mere velinformeret grundlag; understreger, at et system for næringsdeklarationer på forsiden af emballagen, som er i overensstemmelse med og supplerer kostråd, bør hjælpe forbrugerne med at vælge sundere fødevarer ved hjælp af forståelige oplysninger om de fødevarer, som de indtager. opfordrer Kommissionen til at sikre, at der udvikles et obligatorisk og harmoniseret EU-ernæringsmærke på forsiden af pakken baseret på solid, uafhængig videnskabelig dokumentation og dokumenteret forbrugerforståelse med åben adgang for alle markedsaktører, herunder små og mellemstore aktører, under hensyntagen til den yderligere byrde for fødevarevirksomheder og sammenslutninger; understreger endvidere, at den for at lette sammenligningen på tværs af produkter bør omfatte et fortolkningselement med henblik på at tilvejebringe gennemsigtige, sammenlignelige og harmoniserede produktoplysninger og være baseret på ensartede referencebeløb; opfordrer Kommissionen til at tage behørigt hensyn til de særlige karakteristika ved produkter og produkter med en enkelt ingrediens under de europæiske kvalitetsordninger (BOB, BGB, GI osv.), navnlig deres sammensætning, der ikke kan ændres, og understreger samtidig, at alle overvejelser vedrørende eventuelle undtagelser bør være baseret på videnskabelige begrundelser; opfordrer til, at der indføres et digitalt system til visning af supplerende frivillige oplysninger om landbrugsfødevarer (»EU4healthyfood«), og foreslår, at disse oplysninger kan leveres digitalt ved hjælp af en QR-kode, så de er nemme at hente for forbrugeren;

95. bemærker, at sunde produkter, herunder fødevarer, kan indeholde naturlige eller syntetiske ingredienser, der kan have forskellig virkninger for miljøet og forbrugernes sundhed; opfordrer til, at der indføres obligatoriske mærkningsordninger for sunde produkter, hvor det angives, om en ingrediens er fremstillet syntetisk, og om den er dannet ved kemisk syntese, navnlig når der findes tilsvarende naturlige ingredienser;

96. opfordrer Kommissionen til at foretage en vurdering af ændringerne i forbrugernes adfærd såsom køb af fødevarer på internettet;

97. glæder sig over Kommissionens initiativ, der sigter mod at forbedre oprindelsesmærkning og dens overvejelser omkring at udvide den til et større antal produkter; gentager sin opfordring til obligatorisk oprindelsesmærkning; understreger, at dette bør være omfattende og harmoniseret og omfatte alle fødevarer og bør omfatte cateringfaciliteter, restauranter og detailhandel og være fuldt verificerbar og sporbar og ikke underminere et velfungerende indre marked; understreger, at forordningen om fødevareinformation ([73]) skal revideres med fokus på mælk og kød som ingredienser; opfordrer Kommissionen til at rette op på den nuværende praksis, hvor produkter, hvis primære ingredienser ikke er af lokal eller regional oprindelse, kan markedsføres som sådanne, hvis oprindelsen af disse ikke-lokale primære ingredienser er

([72]) EUT L 404 af 30.12.2006, s. 9.
([73]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1169/2011 af 25. oktober 2011 om fødevareinformation til forbrugerne (EUT L 304 af 22.11.2011, s. 18).

angivet med lille skrift, og til at gøre de primære ingrediensers oprindelse mere synlig for forbrugeren; opfordrer Kommissionen til at foreslå lovgivningsmæssige ændringer af reglerne for mærkning af honning, som vil føre til bedre forbrugeroplysning, og til at støtte EU's biavlssektor ved at styrke importinspektionerne for at forhindre import af forfalsket honning, samtidig med at det understreges, at al mærkning af oprindelsesland skal håndhæves effektivt for at bekæmpe fødevaresvig;

98. glæder sig over Kommissionens hensigt om at skabe en ramme for mærkning af bæredygtige fødevarer og opfordrer Kommissionen til at definere metoderne og præcisere, hvilke aspekter af bæredygtighed der vil blive omfattet, og samtidig sikre, at den nye ordning ikke kommer i konflikt med eksisterende miljøordninger såsom EU's økomærke eller økologimærket; fremhæver, at der i øjeblikket anvendes mange ubegrundede og endog vildledende miljøanprisninger og -reklamemetoder, og opfordrer Kommissionen til at indføre en lovgivningsmæssig ramme, der etablerer en klar, hurtig og effektiv procedure forud for godkendelse af alle bæredygtighedsanprisninger og -mærker; understreger, at en sådan ramme vil beskytte forbrugerne mod usande bæredygtighedsanprisninger og samtidig sikre, at virksomheder, der virkelig stræber mod at være mere miljøvenlige, belønnes behørigt for deres indsats; understreger behovet for, at offentlige kontrolmyndigheder inspicerer al tilladt mærkning på fødevarer;

99. understreger behovet for at indføre mærkning af animalske produkter, som bør være baseret på identifikation af produktionsmetoden og indikatorer for dyrevelfærd og indeholde dyrenes fødested, opdræt og slagtning, og understreger, at disse krav bør udvides til også at omfatte forarbejdede produkter for at øge gennemsigtigheden, hjælpe forbrugerne med at træffe et bedre valg og bidrage til dyrevelfærden; understreger, at produktion og markedsudbredelse af plantebaserede proteiner bør støttes bedre, og opfordrer endvidere til, at den længe ventede harmonisering af kravene med hensyn til mærkning af vegetariske og veganske fødevarer fremlægges hurtigst muligt;

100. bekræfter på ny sin overbevisning om, at politiske foranstaltninger til at øge fødevaresystemets bæredygtighed ikke udelukkende bør afhænge af, at ansvaret for at købe bæredygtige produkter flyttes over til forbrugerne, da dette mangler effektivitet, selv om forbrugernes valgmuligheder er en vigtig faktor for udbredelsen af bæredygtigt produceret og sundere kost; understreger betydningen af god ernærings- og miljøundervisning samt adgang til letforståelige og relevante oplysninger om dette; understreger, at bæredygtighedsmærkning bør være baseret på videnskabelige harmoniserede bæredygtighedskriterier og bør omfatte inspektioner foretaget af offentlige kontrolmyndigheder, hvor det er muligt, og nye lovgivningsmæssige foranstaltninger, hvor det er nødvendigt; bemærker imidlertid, at tredjepartscertificering og -mærkning alene ikke er effektivt, men kan være supplerende værktøjer i relation til at sikre bæredygtig produktion og forbrug; anerkender, at øget gennemsigtighed gennem metoder såsom mærkning er et vigtigt element, der kan hjælpe forbrugerne med at træffe mere bæredygtige købsbeslutninger, hvilket er vigtigt for at opnå overgangen til et mere bæredygtigt, regionalt og sundt fødevaresystem;

101. understreger, at fødevarepriser skal sende det rigtige signal til forbrugere; mener, at rimelige fødevarepriser, der også afspejler de faktiske omkostninger ved produktionen for miljøet og samfundet, er den mest effektive måde, hvorpå der kan opnås bæredygtige og retfærdige fødevaresystemer på lang sigt; glæder sig derfor over strategiens målsætning om at ændre fødevareindustriens metoder, så de gør det sunde og bæredygtige valg til et let, tilgængeligt og økonomisk overkommeligt valg for forbrugerne; går ind for at give medlemsstaterne større fleksibilitet til at differentiere momssatserne på fødevarer med forskellige sundheds- og miljømæssige konsekvenser og sætte dem i stand til at vælge en momssats på nul for sunde og bæredygtige fødevarer såsom frugt og grøntsager, sådan som det allerede er gennemført i nogle medlemsstater, men ikke er muligt for alle på nuværende tidspunkt ([74]), og en højere momssats på usunde fødevarer og fødevarer, der har et stort miljøfodaftryk; minder om, at husholdningernes udgifter til fødevarer varierer betydeligt fra medlemsstat til medlemsstat, og at forbrugerne i alle medlemsstater bør sikres overkommelige priser, samtidig med at primærproducenterne sikres en rimelig indkomst for deres bæredygtige og sunde produkter, gennemsigtigheden øges og forbrugerne bliver mere bevidste om omkostninger og fortjeneste i forbindelse med de enkelte led i fødevareforsyningskæden; opfordrer Kommissionen til at iværksætte en undersøgelse for at sætte beløb på de miljømæssige og samfundsmæssige, herunder sundhedsrelaterede, omkostninger ved produktionen og forbruget af de mest anvendte fødevarer på EU-markedet;

([74]) Supporting the mid-term evaluation of the EU action plan on childhood obesity, The childhood obesity study (Støtte til midtvejsevalueringen af EU's handlingsplan for fedme blandt børn. Undersøgelsen af fedme blandt børn). EPHORT-konsortiet: Jolanda Boer, Jeanine Driesenaar, Anneke Blokstra, Francy Vennemann, Nikolai Pushkarev, Johan Hansen.

102. opfordrer til en revision af lovgivningen om offentlige indkøb med henblik på at indføre eller styrke obligatoriske minimumskrav for børnehaver og skoler, andre offentlige institutioner og private virksomheder, der leverer offentlige tjenesteydelser, med henblik på at fremme: bæredygtig fødevareproduktion, herunder traditionelle og typiske fødevarer med geografiske betegnelser, forbruget af lokale produkter og, hvor det er muligt, sæsonprodukter korte forsyningskæder, herunder direkte salg, dyrevelfærdsnormer og reduktion af fødevarespild og -emballage i overensstemmelse med principperne for den cirkulære økonomi; opfordrer til fremme af sundere og afbalancerede kostvaner og kostmønstre ved at skabe et fødevaremiljø, der gør det lettere for forbrugerne at træffe sunde, informerede og bæredygtige valg; opfordrer Kommissionen til yderligere at udvikle overvågnings- og rapporteringsværktøjer vedrørende bæredygtige fødevareindkøb;

103. glæder sig over Kommissionens tilsagn om at revidere EU-lovgivningen om materialer bestemt til kontakt med fødevarer, men beklager manglen på harmoniserede foranstaltninger indtil nu og foreslår, at Kommissionen fremrykker datoen for offentliggørelsen af forslaget; insisterer på behovet for en omfattende, harmoniseret regulering af alle materialer og forurenende stoffer bestemt til kontakt med fødevarer, herunder materialer og forurenende stoffer, der endnu ikke er dækket på EU-plan; insisterer på, at dette bør baseres på forsigtighedsprincippet, princippet om »ingen data, intet marked«, omfattende sikkerhedsvurderinger baseret på de seneste videnskabelige data og videnskabeligt arbejde i Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA) og EFSA, og understreger, at effektiv håndhævelse og tilvejebringelse af bedre information til forbrugerne er af afgørende betydning; gentager sin opfordring til at revidere lovgivningen om materialer i kontakt med fødevarer i overensstemmelse med forordningen om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH) såvel som forordningerne om klassificering, mærkning og emballering og til straks at indsætte specifikke bestemmelser om at erstatte hormonforstyrrende stoffer og andre farlige kemikalier i materialer i kontakt med fødevarer, uden at det skal berører emballagens rolle med hensyn til at opretholde fødevaresikkerhed og -kvalitet; glæder sig over, at Kommissionen har til hensigt at fastlægge regler for sikker genanvendelse af alle plastmaterialer end PET, der kommer i kontakt med fødevarer; understreger samtidig, at der bør gælde lige sikkerhedskrav for nye og genanvendte materialer, og at ansvarlige aktører i forsyningskæder og slutbrugere skal have let adgang til oplysninger om naturen og sikkerheden af kemikalier i materialer i kontakt med fødevarer;

104. fremhæver, at madspild og fødevaretab har enorme miljømæssige konsekvenser, bidrager til klimaforandringer og udgør et spild af begrænsede ressourcer såsom jordarealer, energi og vand og giver landbrugere mindre indtægter; gentager sin opfordring til medlemsstaterne om at træffe de fornødne foranstaltninger for at nå målsætningen om nedbringelse af madspild i Unionen med 30 % inden 2025 og 50 % inden 2030 i forhold til 2014-basislinjen; understreger, at der er behov for bindende mål i alle led af forsyningskæden, herunder primærproduktion, fasen før detailhandel og detailhandelsfasen, for at nå dette mål; opfordrer alle medlemsstater til at etablere og gennemføre programmer til forebyggelse af madspild, som fuldt ud integrerer principperne for den cirkulære økonomi og omfatter fremme af korte fødevareforsyningskæder, hvilket mindsker risikoen for at generere madspild; understreger, at den fælles landbrugspolitiks mål omfatter forebyggelse af madspild; understreger, at der bør tilskyndes til foranstaltninger til at begrænse madspild, der opstår på primærproduktionsniveau og i de tidlige faser af forsyningskæden, herunder uhøstede fødevarer; understreger betydningen af at sikre dyresundhed, bl.a. som et middel til at undgå fødevaretab og madspild ved kilden, og fremhæver, at genvinding af plantebaseret madspild til dyrefoder er en bæredygtig løsning, i de tilfælde hvor madspild ikke kan forebygges; understreger betydningen af at øge offentlighedens bevidsthed og give vejledning i, hvordan madspild kan undgås, for at fremme en langsigtet ændring af forbrugernes adfærd; opfordrer Kommissionen til at identificere eventuelle potentielle hindringer, der hindrer en hurtigere nedbringelse af affaldsmængden, og opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre tilstrækkelig finansiering til forskning, innovation, inddragelse af interessenter og oplysnings- og uddannelseskampagner gennem oprettelse af nationale fonde for fødevarespild med det formål at eliminere affald;

105. understreger, at der i overensstemmelse med affaldshierarkiet bør fokuseres på forebyggelse af madspild; glæder sig over den foreslåede revision med det formål at præcisere de nuværende EU-regler om datomærkning med henblik på at forebygge og reducere madspild og fødevaretab; understreger, at alle ændringer i reglerne for datomærkning bør være baserede på videnskab og bør forbedre aktørerne i fødevarekædens, herunder hotel- og restaurationsbranchens, anvendelse, udtryk og visning af datomærkning samt forbrugernes forståelse, navnlig af mærkningerne »udløbsdato« og »bedst før«, samtidig med at fødevaresikkerheden eller -kvaliteten ikke undermineres; understreger, at harmoniseret datomærkning vil bidrage til at bekæmpe madspild; foreslår en revision af reglerne for distribution af fødevarer med det formål at klarlægge og fjerne eventuelle hindringer for nedbringelse af spild og at fremme effektiviteten, konkurrencen og innovationen;

106. understreger betydningen af at bekæmpe fødevaresvindel og -forfalskning i fødevaresektoren, som vildleder forbrugerne og forvrider konkurrencen på det indre marked; understreger behovet for hurtigst muligt at tage fat på det komplekse problem med fødevaresvig, mere specifikt forkert mærkning, udskiftning, fortynding, tilføjelse, fjernelse eller

substitution af ingredienser med billigere eller dårlige erstatninger, ikkegodkendte kemiske behandlinger eller processer og forfalsket dokumentation, idet der lægges særlig vægt på efterligning af og ulovlig handel med geografiske betegnelser; fremhæver betydningen af at pålægge mærkbare sanktioner, der står i forhold til forbrydelsen, og opfordrer medlemsstaterne til på passende vis at afspejle dette princip i national ret i overensstemmelse med forordningen om offentlig kontrol ([75]); opfordrer Kommissionen til at arbejde på et EU-organ til bekæmpelse af fødevaresvindel for at styrke koordineringen mellem de forskellige relevante nationale agenturer med henblik på at sikre håndhævelsen af EU's fødevarestandarder på EU's indre marked såvel som i forbindelse med vores import;

107. opfordrer indtrængende Kommissionen til at overvåge og håndhæve den løbende tildeling af tilstrækkelige ressourcer til offentlig fødevarekontrol for at sikre, at der foretages et tilstrækkeligt antal kontroller for at verificere overholdelsen af fødevare- og foderkravene, og opfordrer indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til at styrke toldkontrollen for at sikre overholdelse af EU's produktionsstandarder, bl.a. vedrørende fødevaresikkerhed, antimikrobiel resistens, dyrevelfærd og plantebeskyttelsesmidler, samt for at undgå indførsel af plante- og dyresygdomme til EU; opfordrer medlemsstaterne til nøje og konsekvent at håndhæve bestemmelserne om produkters sporbarhed i forordningen om den generelle fødevarelovgivning ([76]) i hele fødevarekæden; understreger, at i tilfælde af hændelser, der medfører risiko for folkesundheden og sikkerheden, skal de offentlige myndigheder fuldt ud, korrekt og øjeblikkeligt informere offentligheden om de potentielle risici, de pågældende fødevareprodukter udgør, i overensstemmelse med forordningen om fødevarelovgivning;

***Muliggørelse af omstillingen***

108. understreger betydningen af EU-finansiering til forskning og innovation, navnlig for SMV'er og små landbrugere, som vigtige drivkræfter for at fremskynde overgangen til et mere bæredygtigt, produktivt, diversificeret, lokalt, sundt og inklusivt europæisk fødevaresystem; opfordrer landbrugsfødevaresektoren til aktivt at bruge den finansiering, der er øremærket til den i Horisont Europa i denne henseende; understreger ligeledes behovet for at fremme de investeringer, der er nødvendige for at fremme bæredygtig praksis og den cirkulære økonomi og bioøkonomien;

109. påpeger, at indførelsen af nye intelligente landbrugsteknologier og -teknikker, herunder digitalisering og systemer med beskyttede afgrøder, kan øge effektiviteten, udnyttelsen af ressourcer, den miljømæssige bæredygtighed og de økonomiske fordele ved landbrugsproduktion; anerkender, at innovation skal forblive kompatibel med genopretning og fremme af traditionel praksis og viden, særlig den, som er tilpasset hvert områdes agroklimatiske kendetegn;

110. fremhæver betydningen af at gennemføre de forskellige metoder til integreret bekæmpelse af skadegørere og af at yde uafhængig bedriftsrådgivning for at sikre en bredere og inklusiv overførsel af viden til landbrugssektoren; mener, at dette vil blive hjulpet ved at etablere et system til indsamling og formidling af bæredygtige praksisser og ved at bygge videre på de eksisterende specialiserede uddannelsessystemer for landbrugere i medlemsstaterne uden at pålægge landbrugerne yderligere administrative byrder i medlemsstaterne; opfordrer medlemsstaterne til at afsætte en tilstrækkelig del af deres bevillinger til bedriftsrådgivningstjenester til tjenester og teknisk bistand i forbindelse med bæredygtige praksisser, der bidrager til strategiens mål; mener, at input fra små primærproducenter i betragtning af deres erhvervede viden og knowhow også vil spille en vigtig rolle med hensyn til at opnå reelle resultater på bedriftsniveau;

111. fremhæver de videregående uddannelsesinstitutioners store betydning med hensyn til at fremme forskning og innovation og yde rådgivning om bedste praksis på bæredygtighedsområdet; anerkender den rolle, som universiteterne spiller i udviklingen og omstillingen af landbrugsfødevaresektorerne i regioner med særlige karakteristika, herunder regionerne i den yderste periferi; glæder sig over, at strategien bl.a. sigter mod at hjælpe SMV'er, som forarbejder fødevarer, og små erhvervsdrivende i detail- og restaurationsbranchen med at udvikle nye kompetencer og samtidig sikrer, at de ikke underlægges yderligere bureaukrati; fremhæver den strategiske betydning af kollektive tilgange gennem producentorganisationer og kooperativer for at forene landbrugere om at nå deres mål;

---

([75]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/625 af 15. marts 2017 om offentlig kontrol og andre officielle aktiviteter med henblik på at sikre anvendelsen af fødevare- og foderlovgivningen og reglerne for dyresundhed og dyrevelfærd, plantesundhed og plantebeskyttelsesmidler (EUT L 95 af 7.4.2017, s. 1).

([76]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 af 28. januar 2002 om generelle principper og krav i fødevarelovgivningen, om oprettelse af Den Europæiske Fødevaresikkerhedsautoritet og om procedurer vedrørende fødevaresikkerhed (EFT L 31 af 1.2.2002, s. 1).

112. fremhæver, at der er mulighed for mange synergier mellem landbruget og den europæiske rumpolitik med henblik på rigtigt at forstå jordbunds- og fødevarekvalitet og klare udfordringerne på miljø- og klimaområdet og med hensyn til den demografiske udvikling; tilskynder alle medlemsstater til at deltage i videnskabs- og forskningsprogrammer og opfordrer Kommissionen til at træffe foranstaltninger til at sikre, at der gøres mere ensartede fremskridt i alle medlemsstater;

113. minder om behovet for at fremme effektive landbrugsfaglige viden- og innovationsnetværk (AKIS), der gør det muligt for landbrugssektoren at blive mere bæredygtig ved at fremskynde innovation og fremme et tæt samarbejde mellem alle interesserede parter, såsom landbrugere, forskere, rådgivere, eksperter og NGO'er, gennem inkluderende uddannelse af høj kvalitet og livslang læring og ved at fremskynde vidensoverførsel, herunder om indførelse af integrerede landbrugsteknikker, som f.eks. integreret skadedyrsbekæmpelse for alle afgrøder;

114. opfordrer medlemsstaterne til at drage fuld nytte af de muligheder, som AKIS tilbyder, i forbindelse med udformningen og gennemførelsen af deres nationale strategiske planer under den fælles landbrugspolitik; minder desuden om behovet for et datanetværk for bedriftsbæredygtighed med henblik på at fastsætte benchmarks for bedrifters ydeevne, dokumentere udbredelsen af bæredygtige landbrugspraksisser og fremme en nøjagtig og skræddersyet anvendelse af nye produktionsmetoder på bedriftsniveau, herunder ved at behandle indsamlede data og give landbrugerne og interesserede aktører nem adgang til relevant information, navnlig om bedste praksis; påpeger, at data om landbrug og landbrugsjord er af offentlig interesse, men at landbrugernes adgang til og kontrol over deres egne landbrugsdata skal beskyttes;

115. fremhæver betydningen af omfattende adgang til hurtige bredbåndsforbindelser for at lette udbredelsen af digitale landbrugsteknologier på bedriftsniveau og understreger vigtigheden af at støtte landbrugerne i at gøre effektiv brug af sådanne innovative løsninger og samtidig sikre deres økonomiske rentabilitet; anerkender, at landbrugsorganisationer er værdifulde kontaktpunkter med hensyn til udvikling af innovationsorienterede informationsmæglertjenester; understreger Horisont Europas betydning med hensyn til at nå forsknings- og innovationsmålene vedrørende jordbunds- og fødevaresundhed, som har potentiale til at tiltrække den næste generation til landbrugssektoren;

116. understreger, at uafhængige landbrugskonsulentordninger spiller en afgørende rolle med hensyn til at formidle innovation og viden, sætte gang i udvekslingen af erfaringer og fremme praktiske demonstrationer, og opfordrer navnlig medlemsstaterne til at yde omfattende rådgivning til landbrugerne om at vælge mere bæredygtige produktionssystemer; tilskynder Kommissionen og medlemsstaterne til aktivt at støtte bottom-up-initiativer, der bringer landbrugere og borgere tættere på hinanden, ved at arbejde på lokalt plan og indarbejde lokal viden for bedre at kunne tilpasse sig de specifikke forhold på stedet; understreger betydningen af at fremme uddannelse af unge landbrugere og iværksættere i bæredygtigt landbrug og bæredygtige fødevaresystemer;

117. opfordrer — ud over landbrugskonsulentordninger — til oprettelse og fremme af platforme med mange aktører, som øger samarbejdet og aktiverer deling af viden og teknologi i hele landbrugs- og fødevarekæden, for at bidrage til at opskalere innovation og fremme landbrugsproduktionssystemer; understreger endvidere vigtigheden af at udvide denne mulighed til at omfatte alle kædens aktører, uden at der pålægges yderligere administrative byrder;

118. fremhæver den centrale rolle, som unge landbrugere vil have med hensyn til at fuldføre omstillingen til bæredygtigt landbrug og opfylde strategiens mål; understreger, at den økologiske omstilling af vores fødevaresystem er en mulighed for at bidrage til levende landlige områder; understreger, at den fælles landbrugspolitik bør yde bedre støtte til unge og nye landbrugere med hensyn til indkomst, generationsskifte, uddannelse, ungdomsbeskæftigelse, iværksætteri og digitalisering, navnlig i perifere og meget tyndt befolkede områder, for at skabe et rum, der gør det muligt at inddrage og fastholde unge i landbruget, eftersom de sandsynligvis vil være de første, der tager nye og mere bæredygtige landbrugsmetoder i brug;

119. fremhæver, at unge landbrugere og potentielle nytilkomne har svært ved at købe eller leje jord, og understreger, at det er nødvendigt at gøre det lettere for unge landbrugere at komme ind i sektoren; fremhæver, at det er nødvendigt at sikre, at denne strategi ikke får negativ indflydelse på tilgængeligheden af og prisen på jord, fører til stigende spekulation og skaber yderligere hindringer for unge menneskers adgang til jord;

120. bemærker, at koncentrationen af landbrugsjord og land grabbing i EU, som i nogle tilfælde fremmes af politikker på lokalt, regionalt og nationalt plan og på EU-plan, kan skabe vanskeligheder for unge landbrugere og nytilkomne, der søger efter jord, hvor de kan etablere en bedrift; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne samt regionale og lokale forvaltninger til at sætte en stopper for denne type praksis for at støtte unge landbrugere og lette deres adgang til landbruget;

**Onsdag den 20. oktober 2021**

121. mener endvidere, at denne strategi giver mulighed for at forbedre udsigterne for kvinder i landdistrikterne og fremhæve den afgørende rolle, de spiller, ved at skabe et gunstigt miljø for kvindelige iværksættere, herunder juridiske og politiske hensyn, der fører til bedre adgang til information, viden og færdigheder og letter adgangen til finansielle midler, hvilket fører til, at der skabes flere job i landdistrikterne;

***Fremme af den globale omstilling***

122. minder om de europæiske fødevaresystemers globale ansvar og deres nøglerolle med hensyn til at fastsætte globale standarder for fødevaresikkerhed, miljøbeskyttelse, social beskyttelse og dyrevelfærd; bekræfter på ny sit engagement i gennemførelsen af principperne om udviklingsvenlig politikkohærens; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre, at alle fødevare- og foderstofprodukter, som importeres til EU, fuldt ud overholder den relevante EU-ret og Unionens høje standarder, og til at stille udviklingsbistand til rådighed for at støtte primærproducenter fra udviklingslandene i at overholde disse standarder; glæder sig over Kommissionens intention om at tage højde for de miljømæssige konsekvenser af ønskede tolerancеværdier ved indførsel; mener, der bør sættes ind over for skjulte emissioner fra arealanvendelse og som følge af ændringer i arealanvendelsen fra importerede foderstoffer og fødevarer;

123. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at holde fast i en holistisk tilgang, eftersom gennemførelsen af visse mål under jord til bord-strategien i EU ikke må føre til udflytning af dele af landbrugsproduktionen til andre regioner med lavere standarder end i EU;

124. minder om, at adgang til EU-markedet og dets 450 millioner forbrugere giver vores handelspartnere et stærkt incitament til at forbedre deres bæredygtighed og deres produktions- og arbejdsstandarder; mener, at et godt udfald af den grønne pagt er tæt forbundet med vores handelspolitik;

125. glæder sig over Kommissionens tilsagn om at fremme en global udfasning af pesticider, som ikke længere er godkendt i EU, og om at sikre, at farlige pesticider, som det er forbudt at bruge i EU i henhold til den relevante EU-ret, ikke eksporteres ud af Unionen, og opfordrer indtrængende Kommissionen til snarest muligt at forelægge sine forslag i dette øjemed; mener, at EU bør støtte udviklingslandene for at hjælpe dem med at mindske den uforsigtige brug af pesticider og fremme andre metoder til beskyttelse af planter og fiskeressourcer; understreger, at strategien ikke må begunstige import af produkter fra ikke-EU-lande med større miljø- og klimamæssige virkninger; bemærker i denne henseende, at det er afgørende, at landbrugsfødevareprodukter fra ikke-EU-lande derfor skal underlægges samme krav, herunder nultolerance for restkoncentrationer af stoffer, som opfylder afskæringskriterierne;

126. påpeger behovet for sikre fødevarer til en overkommelig pris til en global befolkning på omkring 10 milliarder i 2050 på baggrund af den hurtige befolkningstilvækst, klimaændringerne, knapheden på naturressourcer og ændrede forbrugsmønstre; opfordrer Kommissionen til at styrke strategiens globale dimension for at sikre retten til tilstrækkelig mad og gennemføre FN's erklæring om rettigheder for landbrugere og andre mennesker, der arbejder i landdistrikter, og understreger, at EU's politikker om fair, bæredygtige og modstandsdygtige fødevaresystemer udtrykkeligt bør adressere uligheden mellem kønnene; opfordrer indtrængende Kommissionen til at yde støtte til udviklingslandene for at beskytte deres fremspirende industrier, fremme fødevaresikkerheden, støtte afbødning af klimaændringer i landbruget og opfylde EU's og internationale bæredygtighedsstandarder for eksport af deres landbrugsprodukter;

127. understreger, at EU er nødt til at forsvare menneskerettighederne og retten til mad som et centralt princip og en prioritet i fødevaresystemerne og som et afgørende redskab til at omdanne fødevaresystemerne og sikre de mest marginaliserede gruppers ret til adgang til næringsrige fødevarer og til at gennemføre FN's erklæring om rettigheder for landbrugere og andre personer, der arbejder i landdistrikter;

128. understreger, at det bør være forbudt at importere animalske produkter fra ikke-EU-lande, medmindre standarderne for produktion af dyr i disse lande er i overensstemmelse med EU's standarder;

129. bemærker med bekymring, at det af flere revisioner udført af GD SANTE og detaljerede undersøgelser foretaget af NGO'er fremgår, at der ikke er sikret komplet sporbarhed af levende heste fra Argentina på vej til Den Europæiske Unions marked, hvilket indebærer risici for fødevaresikkerheden, og at dyrevelfærden påvirkes negativt; opfordrer Kommissionen til at suspendere importen af hestekød fra lande, hvor gældende EU-krav vedrørende sporbarhed og dyrevelfærd ikke overholdes;

130. minder om, at strukturelle dyreforsøg, der ikke er absolut nødvendige, slet ikke burde finde sted i fødevarekæden, eftersom direktiv 2010/63/EU foreskriver erstatning og begrænsning af anvendelse af dyr til forsøg; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at standse importen og den indenlandske produktion af serumgonadotropin (PMSG), der udtages fra blodet fra drægtige hopper, som insemineres systematisk og udsættes for blodaftapninger, hvilket medfører sundheds- og velfærdsproblemer;

131. opfordrer Kommissionen til hurtigst muligt at forelægge et forslag til en EU-retlig ramme baseret på obligatorisk horisontal due diligence i hele forsyningskæden for EU-virksomheder og udenlandske virksomheder, der opererer på det indre marked, som sikrer bæredygtige forsyningskæder og investeringer, der er fri for negative miljøpåvirkninger, herunder skovrydning, skovforringelse, omdannelse og forringelse af økosystemer og skadelige indvirkninger på menneskerettigheder og forvaltning, for at fremme god forvaltning og øge sporbarheden og ansvarligheden i de globale forsyningskæder;

132. bemærker, at EU's indre marked er verdens største importør og eksportør af landbrugsfødevarer; er af den overbevisning, at EU bør benytte sin position som fremtrædende global aktør til at være normdannende og udstikke internationale standarder for bæredygtige fødevaresystemer baseret på respekt for menneske- og arbejdstagerrettigheder, fair konkurrence, forsigtighedsprincippet, miljøbeskyttelse og dyrevelfærd i overensstemmelse med Verdenshandelsorganisationens (WTO's) bestemmelser; mener, at beskyttelsen af standarder på disse områder bør være en integreret del af alle kapitler i handelsaftalerne, og at multilateralt og reguleringsmæssigt samarbejde kan bidrage yderligere til at nå målene i jord til bord-strategien;

133. opfordrer Kommissionen til at styrke de handelsmæssige aspekter af jord til bord-strategien for at sikre sammenhæng mellem den fælles handelspolitik, handlingsplanen for toldunionen, den fælles landbrugspolitik og den fælles fiskeripolitik og målene i jord til bord-strategien, EU's biodiversitetsstrategi for 2030 og andre relaterede EU-politikker og til at forfølge disse mål gradvist gennem udvikling af effektive grønne alliancer i alle relevante bilaterale, regionale og multilaterale fora, herunder FN's topmøde om fødevaresystemer i 2021, såvel som gennem en ambitiøs revision af sin handelspolitik ved at opstille dedikerede rammer for bæredygtige landbrugsfødevaresystemer og -produkter med sigte på fremtidige handelsaftaler, navnlig i form af klausuler om opretholdelse af beskyttelsesniveauer, forbedring af funktionsdygtigheden af sikkerhedsklausuler og ved at bringe import af produkter, der overskrider EU's grænse for maksimale restkoncentrationer af plantebeskyttelsesprodukter, til ophør i overensstemmelse med WTO-reglerne; opfordrer Kommissionen til at arbejde for en styrket koordinering mellem alle offentlige og private interessenter for at nå disse mål; mener, at EU endnu en gang bør bekræfte mandatet til Komitéen for Verdens Fødevaresikkerhed som den internationale politikplatform for fødevaresikkerhed og ernæring;

134. glæder sig over jord til bord-strategiens ambition om at sikre kapitler med bestemmelser om handel og bæredygtig udvikling, som det er muligt at håndhæve, i alle EU's handelsaftaler som et middel til at sikre, at de øgede reguleringsmæssige ambitioner, der fremlægges, er i overensstemmelse med EU's handelspolitik og efterleves af de ikke-EU-lande, der har undertegnet handelsaftaler med EU; understreger betydningen af styrke mulighederne for at håndhæve kapitlerne om handel og bæredygtig udvikling i handelsaftaler, herunder, i sidste instans, ved hjælp af sanktionsbaserede tvistbilæggelsesmekanismer, for at fremme en global tilgang til klima og biodiversitet, fremme mere bæredygtig landbrugsfødevareproduktion, standse den globale skovrydning og højne arbejdsstandarderne i overensstemmelse med ILO's otte centrale konventioner; foreslår, at kapitlerne om handel og bæredygtig udvikling også bør tage højde for ækvivalente produktionsstandarder, såsom dyrevelfærd, sporbarhed, antimikrobiel resistens og anvendelse af plantebeskyttelsesmidler, som systematisk bør certificeres af uafhængige revisions- og certificeringsorganer i alle produktions- og distributionsled, samt køreplaner med milepæle, der underkastes efterfølgende evalueringer; opfordrer indtrængende Kommissionen til at yde støtte til udviklingslandene i et forsøg på at fremme fødevaresikkerheden og yde dem hjælp til at tilpasse sig europæiske standarder for bæredygtige landbrugsfødevaresystemer; forventer, at Kommissionens øverste ansvarlige for håndhævelse af handelsaftaler udfylder sin rolle fuldt ud med hensyn til at sikre korrekt anvendelse af de pågældende aftaler ved at skride ind mod markedsforvridninger, styrke håndhævelsen af kapitlerne om handel og bæredygtig udvikling og indgå i en konstruktiv dialog med regeringer og interessenter;

135. opfordrer EU til at hjælpe udviklingslandene med at vedtage hensigtsmæssig national lovgivning med henblik på at beskytte truede plantegenetiske ressourcer, sikre, at lokalsamfundene, oprindelige folk, mænd og kvinder fortsat anvender og forvalter disse, og sikre en rimelig og retfærdig fordeling af gevinsterne ved at anvende dem;

136. noterer sig Kommissionens undersøgelse af den kumulative økonomiske indvirkning af EU's handelsaftaler på landbrugsområdet, der viser, at handelsaftalerne både i et konservativt og et ambitiøst scenarie forventes at skabe en positiv samlet balance for EU's landbrugsfødevarehandel samt en øget værdi frem til 2030, hvilket demonstrerer, at EU's handelsaftaler har en positiv indvirkning på landbrugsfødevaresektoren i EU;

**Onsdag den 20. oktober 2021**

137. understreger, at aftalen mellem EU og Mercosur ikke kan ratificeres i den foreliggende form, da den bl.a. ikke sikrer beskyttelsen af biodiversiteten, navnlig i Amazonområdet, og heller ikke giver nogen garantier med hensyn til landbrugsstandarder;

138. bemærker, at kapitlerne om handel og bæredygtig udvikling ikke forholder sig til den negative indvirkning, som handelsaftaler kan have på ændret arealanvendelse, skovrydning eller klimaændringer; er af den opfattelse, at europæiske og internationale standarder for miljø, sikkerhed, dyrevelfærd og sociale standarder bør finde bred anvendelse i alle kapitler i handelsaftaler for at forhindre, at nogen andre handelsbestemmelser kommer til at undergrave disse standarder;

139. påpeger, at handelsaftaler bør sikre, at parterne engagerer sig aktivt i at fremme principper om bæredygtig udvikling, og at internationale standarder er i overensstemmelse med EU's ambitioner på miljø- og klimaområdet; mener endvidere, at disse aftaler bør tage hensyn til den bindende karakter af overholdelsen af Parisaftalen med henblik på at sikre en global overgang til bæredygtige fødevaresystemer;

140. henleder opmærksomheden på, at landbrug og fiskeri er af vital betydning for udviklingen af bæredygtige økonomiske aktiviteter i regionerne i den yderste periferi, og fremhæver disse sektorers bidrag og merværdi for så vidt angår fødevaresikkerhed og imødekommelse af befolkningens efterspørgsel efter tilstrækkelige og sikre produkter af høj kvalitet; opfordrer til, at der systematisk tages højde for de strukturelle landbrugs- og handelsmæssige begrænsninger, der gør sig gældende for regionerne i den yderste periferi som omhandlet i artikel 349 i TEUF, i forbindelse med gennemførelsen af jord til bord-strategien og i de efterfølgende lovgivningsmæssige forslag for at sætte disse regioner i stand til at konkurrere på lige vilkår og for at sikre adgang til rentable alternative løsninger for landbrugsfødevaresektorerne, hvis deres produktionsmidler og handelsstrømme er begrænsede;

141. hilser det foreslåede nye initiativ vedrørende klima og handel i WTO velkommen; understreger vigtigheden af at anvende denne ramme til at udvikle et omfattende og bæredygtigt landbrugsfødevaresystem baseret på fælles og ambitiøse produktionsstandarder; opfordrer indtrængende Kommissionen til at engagere sig proaktivt i WTO for at muliggøre en økologisk omstilling, sikre, at handelspolitikken er i overensstemmelse med verdensmålene for bæredygtig udvikling, fortsætte forhandlingerne om gennemsigtige fødevarereservelagre og navnlig forebygge situationer, hvor landbrugsfødevarer bliver justeringsvariablen eller et indirekte offer i handelskonflikter, og samtidig fortsætte med at udvikle en ambitiøs, WTO-forenelig bæredygtig handelspolitik;

142. glæder sig over henvisningerne til relevante FN-processer i jord til bord-strategien; fremhæver, at det er nødvendigt, at EU støtter Komitéen for Verdens Fødevaresikkerhed og dens civilsamfundsmekanisme som den vigtigste multilaterale politikplatform vedrørende fødevaresystemer; opfordrer Kommissionen til at fremme den globale omstilling til bæredygtige fødevaresystemer og fødevaresikkerhed i alle relevante internationale fora, herunder FN's topmøde om fødevaresystemer i 2021;

143. understreger, hvor vigtigt det er at dele moderne teknologier og ekspertise med udviklingslandene og uddanne lokale og europæiske landbrugere for at hjælpe dem med at indføre innovative landbrugspraksisser, da landbrugssektoren er afgørende for fødevaresikkerheden og beskæftigelsen i disse regioner;

o

o o

144. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen og medlemsstaternes regeringer og parlamenter.